

Lunds Botaniska Förening

Medlemsblad 1995:1

INNEHÅLL

Information från Projekt Skånes Flora	2
Inventeringsläger på Söderåsen, 9 - 14 juli 1995	2
Söklistor	2
Hotade kärlväxter i Skåne	3
Samla ogräsfrön till allmogeåkrar!	4
Tillägg till Krok IV (Skånes Flora 19)	6
Smultronfingerört, <i>Potentilla sterilis</i> , i Skåne	13
En söndagsexkursion till Ugglarps mosse	19
Mossbräken, <i>Azolla caroliniana</i> , funnen i Skåne	22
Smal vattenpest, <i>Elodea nuttallii</i> , en ny vattenväxt i skånes flora	24
Om nöjet med att inventera	26
Floraväktarverksamheten i Skåne, årsrapport 1994	28

Där inget annat nämns är illustrationerna i detta nummer av Medlemsbladet hämtade ur Hess, Ladholt, Hürzel *Flora der Schweiz* 1972

LUNDS BOTANISKA FÖRENING 1995

Adress: Botaniska Museet, Östra Vallgatan 18, 223 61 Lund
Postgiro: 8 35 22 - 3

Styrelse

Ordförande: Sven Snogerup, Trumpetaregränd 9, 222 39 Lund;
tel arb: 046-10 89 77, hem: 046-12 37 55

Vice ordförande: Bengt Örneberg, Svaneholmsgatan 12, 217 73 Malmö;
tel: 040-91 50 41

Protokollsekreterare: Alf Porenus, Betesvägen 2, 240 10 Dalby;
tel: 046-20 11 94

Kassör: Åke Andersson, Östra Hyllievägen 22, 216 21 Malmö
tel: 040-15 63 07

Övriga ledamöter: Henrik Johansson, Louise Lindblom, Göran Mattiasson
Kjell-Arne Olsson, Honor Prentice, Leif Sigbo.

Funktionärer

Sexmästare: Per Lassen, Botaniska Museet, Ö. Vallgatan 18,
223 61 Lund; tel: 046-10 89 77

Medlemsregistrator, arkivarie och distributör: Britt Snogerup,
Botaniska Museet, Ö. Vallgatan 18, 223 61 Lund; tel: 046-10 89 65

Revisorer: Lennart Engstrand och Ragnar Ericson

Revisorsuppleanter: Linus Svensson och Bengt Bentzer

LUNDS BOTANISKA FÖRENINGENS MEDLEMSBLAD

Redaktör och ansvarig utgivare: Kjell-Arne Olsson, Lövens väg 38,
291 94 Kristianstad; tel: 044-22 60 24

Omslagsbilden

Klätt, *Agrostemma githago*, är en av de hotade arter vars växtplatser hålles under årlig uppsikt av floraväktarna i Skåne. Klättens aktuella status i landskapet redovisas i årsrapporten i detta nummer av Medlemsbladet.

Epipactis atrorubens, purpurknipprot
Equisetum variegatum, smalfråken
Gentiana pneumonanthe, klockgentiana
Gentianella uliginosa, sumpgentiana
Gymnadenia conopsea, brudsporre
Hammarbya paludosa, myggblomster
Hierochloë odorata ssp. *odorata*, ängsmyskräs
Hordelymus europaeus, skogskorn
Hypericum montanum, bergjohannesört
Inula britannica, luddkrissla
Limosella aquatica, ävjebrodd

Lycopodium inundatum, strandlummer
Melampyrum cristatum, korskovall
Orchis militaris, johannesnycklar
Orchis morio, göknycklar
Poa bulbosa, knöblgröe
Raphanus raphanistrum, åkerrättika
Ranunculus polyanthemus, backsmörlblomma
Schoenus ferrugineus, axag
Teucrium scordium, lökgamander
Utricularia stygia, sumpblåddra
Viola epipsila, mossviol

Samla ogräsfrön till allmogeåkrar!

Projekt "Allmogeåker" stöttas av WWF och har som målsättning att bidra till bevarandet av hotade åkerogräs. Hittills har projektet haft basodlingar på Öland och Gotland från vilket utsäde skickats till intresserade brukare och privatpersoner som vill hjälpa till i projektet.

Nu planerar projektet att gå ett steg vidare för att få fram ett bättre regionalt anpassat material, både vad gäller grödor och ogräs. För den sakens skull har man fått utsäde av gamla lantsorter från nordiska genbanken som håller på att förökas upp, vilket kommer att ta några år. Det rör sig om höstsäd (främst råg), vårsäd (både havre och korn) samt lin. Men för att det ska bli allmogeåkrar i slutändan behövs också ogräsarter och det är här du kan hjälpa projektet med att samla in frön t ex under dina inventeringsexkursioner. Materialet behöver inte vara i speciellt välrensad form och det behöver inte vara i stora mängder. Däremot behövs en kort notering om art, insamlarens namn, insamlingstidpunkt, län och socken. De insamlade fröerna skickar du till Roger Svensson, Sveriges Lantbruksuniversitet, Institutionen för ekologi och miljövärd, Box 7072, 750 07 Uppsala, tel. 018-67 24 54.

Stöter du på bönder med lite mer ålderdomlig odling kan det finnas både ogräs och grödor som är av intresse. Roger S. gärna tar gärna emot uppgifter om sådana odlingar. Likaså är han på sikt intresserad av att få odlingshjälp, dels i form av allmogeåkrar, men även odling av vissa ogräsarter i renbestånd. Känner du till brukare eller andra odlingsidealister som skulle kunna vara intresserade av att bidra i bevarandearbetet med grödor och ogräs så lämna gärna tips.

Nedanstående artlista tar upp växter som kan komma ifråga för odling i allmogeåkrar. Det rör sig dels om ovanliga och hotade ogräs, dels om mera vanliga ogräs där det är av intresse att få material från olika regioner av landet. Samla med omdöme så att de naturliga populationerna inte skadas!

Rödlistade arter som har eller har haft åkern som en viktig livsmiljö, och därför är av stort intresse för odling i allmogeåkrar

Agrostemma githago, klätt
Alopecurus myosuroides, reakavle
Aphanes inexpectata, småfruktig jungfrukam
Arnoseria minima, klubbfibbla
Camelina microcarpa, sanddådra

Chrysanthemum segetum, gullkrage
Consolida regalis, riddarsporre
Digitaria ischaemum, fingerhirs,
Euphorbia exigua, småtörel
Falcaria vulgaris, skärblad
Geranium dissectum, flinknäva
Holostemum umbellatum, fågelarv
Hypericum humifusum, dvärgjohannesört,
Hypochoeris glabra, åkerfibbla

Kickxia elatine, spjutsporre
Lithospermum arvense, sminkrot
Neslia paniculata, korndådra
Orobancha minor, klöversnyltrot
Papaver argemone, spikvallmo
Ranunculus sardous, sydsmyrblomma,
Sagina apetala ssp. *apetala*, fältnarv
Sherardia arvensis, åkermadd
Silene conica, sandglim
Stachys arvensis, åkersyska
Valerianella dentata, sommarklynne
Veronica triphyllos, klibbveronika
Veronica praecox, alvarveronika
Vicia villosa ssp. *villosa*, luddvicker

Rödlistade arter som inte har åkern som främsta livsmiljö, men som kan förekomma som åkerväxter och därmed vara aktuella för odling i allmogeåkrar

Anthemis cotula, kamomillkulla
Anthriscus caucalis, taggkörvel,
Asperugo procumbens, paddfot
Bromus commutatus, brinklosta
B. arvensis, renlosta
Gagea villosa, luddvårlök
Gypsophila muralis, grusnejlika
Lappula squarrosa, piggrö
Lathyrus tuberosus, knölvial,
Lepidium campestre, fältkrassing
Malva pusilla, vit kattost
Melampyrum arvense, pukvete,
Ononis arvensis, stallört

Vanligare arter som är lämpliga för odling i allmogeåkrar

Allium vineale, sandlök
Anagallis arvensis, rödmire
Anchusa arvensis, färtunga
Anthemis arvensis, åkerkulla

Anthemis tinctoria, färgkulla
Apera spica-venti, åkerkösa
Aphanes arvensis, jungfrukam
Atriplex patula, vägmålla
Berteroa incana, sandvita
Brassica rapa ssp. *sylvestris*, åkerkål
Cardaminopsis arenosa, sandtrav
Centaurea cyanus, blåklint
Chamomilla recutita, kamomill
Chenopodium polyspermum, fiskmålla
Crepis tectorum, klofibbla
Descurainia sophia, stillfrö
Echinochloa crus-galli, hönshirs
Erodium cicutarium, skatnäva
Erysimum cheiranthoides, åkerkårel
Euphorbia peplus, rävtörel
Galeopsis ladanum, mjukdån
Geranium molle, mjuknäva
Lamium confertum, mellanplister
Mentha arvensis, åkermynta
Myosurus minimus, råttsvans
Odontites verna, åkerrödtoppa
O. vulgaris, rödtoppa
Papaver dubium ssp. *dubium*, rågvallmo
Papaver rhoeas, kornvallmo
Raphanus raphanistrum, åker rättika
Scleranthus annuus ssp. *annuus*, grönknavel
Setaria viridis, grön kavelhirs
Silene noctiflora, nattglim
Sinapis arvensis, åkersenap
Solanum nigrum, nattskatta
Teesdalia nudicaulis, sandkrassing
Valerianella locusta, vårklynne
Veronica agrestis, åkerveronika
V. hederifolia ssp. *hederifolia*, murgrönsveronika
V. opaca, luddveronika
V. persica, trädgårdsveronika
V. polita, glansveronika
Vicia angustifolia var. *segetalis*, stor sommarvicker

EFTERLYSNING

Leif Runeson efterlyser sina anteckningar från LBF:s exkursion till Gotland samt några udda lokaler. De finns samlade i en inbunden kinesisk anteckningsbok (bred A5). Den som vet något om hans anteckningar ombedes ringa till Leif Runesson, 046-13 91 31, eller återsända boken under adress Lagerbrings väg 6E, 224 60 Lund.

Tack på förhand!

New Flora of the British Isles av C. Stace publicerades 1991. Denna flora tar upp en mängd inkomna och odlade arter som påträffats som förvildade på de brittiska öarna. I många fall är det samma växter som odlas hos oss och som även vi kan påträffa som trädgårdsutkast och kvarstående i ödeträdgårdar, parker, vid torpställen etc. Våra svenska florer tar möjligen upp våra vanligaste trädgårdsflyktingar medan många lite ovanligare inte alls nämns. I nedanstående urval av odlade släkten har jag fritt använt de nycklar som finns i New Flora of the British Isles. Denna utmärkta och mycket användbara flora går att beställa från Naturbokhandeln tel. 020-49 83 76. Pris 468:--.

Galanthus, snödroppar

1. Blad med helt el. delvis bakåtböjd kant (i synnerh. hos unga ind.) *G. plicatus*
- Blad platta el. med inrullad kant (i synnerh. hos unga ind.) 2
2. Blad platta under knoppstadiet, högst 1 cm breda *G. nivalis*, snödropp
- Blad inrullade under knoppstadiet, åtminstone ett blad minst 1 cm brett 3.
3. Blad ljust och klart gröna *G. ikariae*
- Blad blågröna 4
4. Inre kalkblad med gröna fläckar vid spets och bas *G. elwesii*, turkisk snödropp
- Inre kalkblad med gröna fläckar endast vid spetsen *G. caucasicus*

Troligen kan även hybrider mellan *G. nivalis* och *G. elwesii* resp. *G. plicatus* finnas. *G. plicatus* delas upp i två underarter (ibland betraktade som arter): ssp. *plicatus* som endast har gröna fläckar på vid de inre kalkbladens spets och ssp. *byzantinus* som har gröna fläckar både vid spets och bas. *G. elwesii* och *G. caucasicus* bör möjligen betraktas som underarter till samma art.

Muscari, pärlhyacinter

1. Fertila (nedre) blommor brunaktiga-gulbruna, blomstjälkar oftast > 5 mm långa, övre sterila blommor ljust blåviolettera, några med blomstjälkar > 5 mm
..... *M. comosum*, plymhyacint
- Alla blommor blå-mörkblå, blomskaft < 5 mm 2
2. Blad linjära med m el m båtluk spets, kalk m el m klotrund med tillbakaböjda flikar *M. botryoides*, pärlhyacint
- Blad linjära-omvänt lansettlika (bredast ovan mitten). Kalk elliptisk-äggrund, tydligt längre än bred, med framåt-utåtriktade flikar 3
3. Fertila (nedre) blommor mörkblå, 3,5--7,5 mm
..... *M. neglectum*, mörkblommig pärlhyacint
- Fertila (nedre) blommor ljust blå, 3,5--5,5 mm
..... *M. armeniacum*, armenisk pärlhyacint

Ytterligare arter (ex. *M. azureum*, dvärghyacint, med klocklika blommor som inte är insnörda mot spetsen; *M. latifolium*, bredbladig pärlhyacint, med kalkflikar av samma färg som kronpipen och 1-3 cm breda blad samt *M. tubergenianum*, persisk pärlhyacint, med klase som förblir tät i frukt) finns i odling och kan möjligen påträffas som förvildade eller kvarstående.

Muscari botryoides
pärlhyacint

Muscari neglectum
mörkblommig pärlhyacint

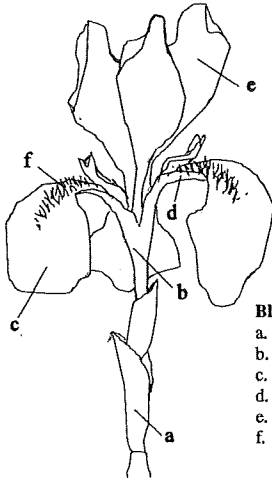
Muscari comosum
plymhyacint

Iris, iris

1. Blad rundade-något plattade i omkrets, kantiga eller fårade; med lök 2
 - Blad flata, inte kantade eller fårade, vertikalt ställda med 2 identiska sidor; med rotstock 4
2. Kronpip mer än 10 mm lång *I. x hollandica*, holländsk iris
 - Kronpip mindre än 10 mm lång 3
3. Blad ständigt gröna, ofta mindre än 5 mm breda; kronpip 1--3 mm; de yttre kalkbladens skaftliknande nedre del högst 10 mm bred, 1,5-2 gånger så lång som den övre skivliknande delen *I. xiphium (I. hispanica)*, spansk iris
 - Blad vissnande på vintern, 5--8 mm breda; kronpip 3--5 mm; de yttre kalkbladens skaftliknande nedre del mer än 20 mm bred, inte längre än den övre skivliknande delen *I. latifolia (I. xiphoides)*, engelsk iris
4. Yttre kalkblad med "skägg" (rikligt med kraftiga flercelliga hår) *I. x germanica*, trädgårdsiris
 - Yttre kalkblad utan "skägg" (men ibland håriga av mjuka encelliga hår) 5
5. Kalkblad övervägande gula eller gula och vita, utan eller endast med små fläckar eller ådror av blått, purpur, lila eller violett 6
 - Kalkblad övervägande i någon nyans av blått, purpur, lila eller violett 8
6. Blad ständigt gröna, mörka, illaluktande när de krossas; frön ljus orange; stjälk tydligt plattad *I. foetidissima*, koralliris
 - Blad vissnande, ljusare gröna, inte illaluktande; frön brunaktiga; stjälk rundad 7
7. Inre kalkblad vita, yttre vita med stor gul fläck på den övre skivliknande delen *I. orientalis (I. ochroleuca)*, gullbandsiris
 - Kalkblad gula, de yttre ofta med brunaktiga eller purpurfärgade fläckar eller ådror *I. pseudacorus*, svärdslija
8. Blad ständigt gröna, mörka, illaluktande när de krossas; frön ljus orange *I. foetidissima*, koralliris
 - Blad vissnande på vintern, ljusare gröna, inte illaluktande; frön brunaktiga 9
9. Stjälk ihålig; kronpip 4--7 mm; blommornas stödblåd (braktéer) bruna och pappersartade under blomningstiden *I. sibirica*, strandiris
 - Stjälk massiv; kronpip 7--20 mm; blommornas stödblåd (braktéer) åtminstone delvis gröna under blomningstiden 10
10. Övre delen av fruktämnet sterilt, smalare än kronpip och fruktgömma övrigt, bildar en spetsig minst 5 mm lång näbb på kapseln 11
 - Fruktämne utan steril övre del; kapsel utan eller med högst 5 mm lång näbb *I. versicolor*, brokiris
11. Kapsel med 5--8 mm lång näbb; blad 4--12 mm breda; blommor 8--15 cm breda *I. ensata (I. kaempferi)*, japansk iris
 - Kapsel med 8--16 mm lång näbb; blad 6--20 mm breda; blommor 6--8 cm breda *I. spuria*, dansk iris

Ytterligare ett stort antal arter och hybrider finns i odling. Inte minst under namnet trädgårdsiris (*I. x germanica*) listas en mängd "skäggbärande" sorter av komplicerat hybridursprung. Svärdslilja och dansk iris finns vilda i Skåne men förekommer även som odlade.

Crocus, krokus (vårblommande arter)

Blomma av Iris (tecknare okänd)

- a. Stödblåd (brakté)
- b. Kronpip
- c. Yttre kalkbladets skivliknande övre del
- d. Yttre kalkbladets skafliknande nedre del
- e. Inre kalkblad
- f. "Skägg"

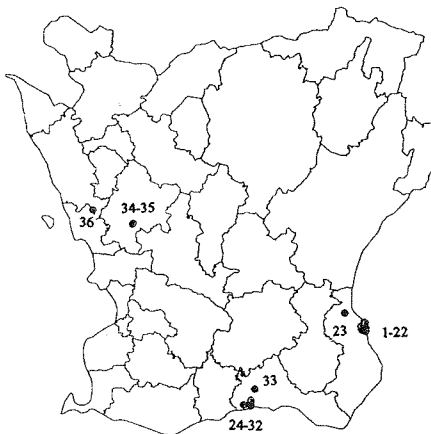
1. Kalk övervägande ljus-mörkt gul, någon gång med streck el skiftningar i purpur 2
 - Kalk övervägande vit el ljus lila-mörkt purpur, ibland gul vid kronpipens mynning . . . 3
2. Kalk jämnt ljus gul; blad 2,5--4 mm breda; lökens ytterhölje vertikalt uppsprickande . .
 - *C. flavus*, gullkrokus
 - Kalk i olika nyanser av gult-krämfärgat, ofta streckad el skiftande i brunt-purpur på utsidan; blad 0,5--2,5 cm breda; lökens ytterhölje horisontellt uppsprickande
 - *C. chrysanthus*, bägarkrokus
- 3 Kalklober 2--3 x 0,7--1,1 cm; kronpipens mynning gul; hölsterblad saknas; stödblåd 2 . .
 - *C. sieberi*, grekisk krokus
 - Kalklober 2,4--5,5 x 0,8--2 cm; kronpipens mynning vit-lila/purpurfärgad; 1 pergamentartad hölsterblad; stödblåd 1
 - 4
4. Blad oftast 4--8 mm breda; blommor vita-djupt purpurfärgade, ofta med mörka strimmor på utsidan; kronröret vanligen lila-purpurfärgat, vit endast om resten av kalken är vit; märken når högt över ståndarknapparna *C. vernus*, vårkrokus
 - Blad oftast 2--3 mm breda; blommor ljus lila el blekt purpurfärgade, med vitt kronrör; märken når endast ngt över ståndarknapparna *C. tommasinianus*, snökrokus

Smultronfingerört, *Potentilla sterilis*, i Skåne

Åke Svensson och Kjell-Arne Olsson

Hösten 1880 granskade lektor L. J. Wahlstedt i Kristianstad ett herbarium där det fanns en insamling under namnet *Fragaria collina* dvs backsmultron, *F. viridis*, som vid närmare undersökning visade sig vara smultronfingerört, *Potentilla sterilis*. Växten hade samlats av tre skolynglingar på järnvägsbanken halvvägs mellan Ystad och Marsvinsholms station. På uppmaning av professor Areschoug i Lund företog N. Hjalmar Nilsson en exkursion till ort och ställe följande år för att utforska artens förekomstssätt, utbredning och det sannolika ursprunget till dess uppträdande på den jämförelsevis nya banvallen. Efter fem timmars fåfängt sökande lyckades Nilsson finna växten i fråga på en brant, buskbevuxen sluttning längs östra stranden av Svarte å ett gott stycke norr om järnvägen. (Denna lokal bör ha legat i närheten av de nuvarande förekomsterna vid Nymölla i Bjäresjö socken). Här fanns växten spridd i naturlig vegetation längs en relativt lång sträcka (några hundra fot). Nilsson återupptog sökandet längs järnvägen och återfann första fyndorten för smultronfingerörten på banvallen "några tusen fot" från ovannämnda ställe. Här växte arten på ett begränsat område utan att ha spritt sig i någon högre grad. Han antog därför att växten endast funnits här under några få år och att den kommit dit från grannskapet. Järnvägen hade anlagts 1873 och han fann det orimligt att smultronfingerörten skulle ha kunnat sprida sig från denna banvallslokal till den lokal där han funnit den i naturlig vegetation.

Då smultronfingerört sedan tidigare var känd som spridd på de danska öarna och på Bornholm, hade dåtidens botaniker antagit att växten även skulle kunna finnas i Skåne. Efter de första fynden vid Svartån ökade antalet skånska lokaler raskt. Fingerörten blev funnen på flera lokaler i Ystad-trakten och redan 1884 noterades den för första gången vid Stenshuvud. Idag har växten sina livskraftigaste populationer i just Stens-huvud-området där den under 1994-års inventering kunde noteras med ca 20 förekomster i och invid nationalparkens område. I Bjäresjö och Balåkra väster om Ystad finns 10 aktuella förekomster av smultronfingerört. Arten växer även i gräsmattan invid Vitaby kyrka där den äldsta insamlingen är från 1965. Lokalen är starkt kulturpräglad och det är tveksamt om växten är spontan här. I Svalöv finns smultronfingerörten rikligt i Hjalmar Nilssons Park. Parken är uppkallad efter samme Hjalmar Nilsson som 1881 återfann smultronfingerörten vid Svartån. Efter att ha

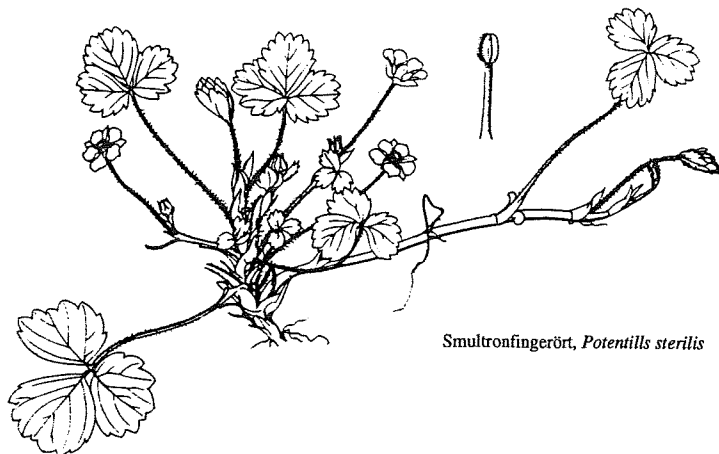
Utbredning för smultronfingerört, *P. sterilis*, i Skåne 1994

doktorerat i botanik i Lund var han föreståndare för Sveriges Utsädesförening i Svalöv från 1889 och fram till sin pensionering 1925 då han efterträddes av docent Nils Sylvén. Den första insamlingen av smultronfingerört från Svalöv som finns på Botaniska Museet i Lund gjordes 1928. Man kan förmoda att växten från början är medvetet införd till parken genom Nilssons eller Sylvéns försorg. Artens ursprunglighet vid Härslöv kan också ifrågasättas. Smultronfingerörten växer här invid en klippavsats där den ger intryck av att ha blivit planterad kort tid före upptäckten 1987.

Smultronfingerört växer på humusrik, frisk till torr mark i naturbetesmarker, skogsbryn, lövskogsläntor och vägkanter. Förekomsterna i Skåne är kustnära och belägna i landskapets kalkrika delar. På hårt betad mark finner man oftast växten i och invid buskage. Just överbetning har ansetts vara ett hot och en anledning till att arten försvunnit från någon lokal. Dock förefaller igenväxning till följd av upphörd eller svag hävd vara det allvarligaste hotet mot många av dagens förekomster. Även om arten tål beskuggning - i övriga Europa växer den ofta i ganska tät lövskog - trängs den starkt tillbaka vid slyuppslag och konkurrens med högvuxna gräs och örter. Flertalet av förekomsterna av smultronfingerört vid Stenshuvud är skyddade genom att området är nationalpark. Dock behöver flera av lokalerna här en bättre skötsel i form av röjningar och lämpligt utformad hävd för att gynna växten. Lokalerna vid Ystad saknar skydd och på flertalet av dessa är smultronfingerörtens existens allvarligt hotad på grund av igenväxning. Ätminstone de rikaste av dessa borde skyddas som reservat alt. naturminne eller få ändamålsenlig skötsel genom avtal med markägare (NOLA eller liknande).

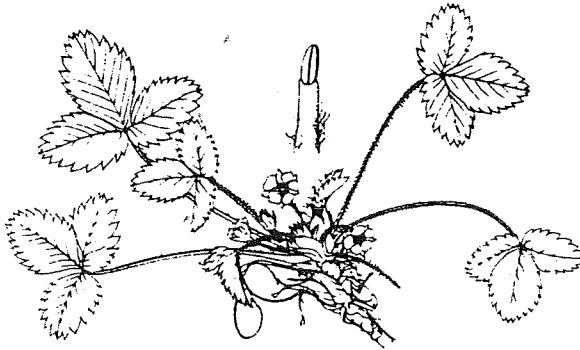
Smultronfingerört blommar i april-maj och förökar sig dels genom frön, dels genom sina långa rotsläende utlöpare. Ett bestånd av växten kan därför bestå av en eller några få kloner. Arten är snarlik smultron, *Fragaria vesca*, och backsmultron, *F. viridis*, men får ingen röd, uppsvällad blombotten (smultron) när nötterna är mogna. Från smultron skiljer den sig vidare genom att bladen är mera grågröna-blågröna och att småbladens uddtand är smalare och kortare än de omgivande. Fodret syns tydligt mellan de oftast omvänt hjärtlika kronbladen. Hos smultron är kronbladen rundat ägggrunda och nående varandra. Backsmultron har större blommor med gräddvita kronblad som oftast har en något avsatt spets. Utlöpare saknas eller är mycket korta hos backsmultron.

Smultronfingerört är en väst- och centraleuropeisk art med sydgräns i norra Spanien och norra Italien. De engelska, danska och svenska förekomsterna är de nordligaste för arten. Angivelser av växten från Mindre Asien och från Kaukasus beror troligen på förväxling med den snarlika arten späd fingerört, *P. micrantha*. Till New Foundland i Nordamerika har sannolikt smultronfingerört blivit införd.

Smultronfingerört, *Potentilla sterilis*

1860 samlades en vitblommig fingerört i Almindingen på Bornholm. Först för några år sedan blev kollekten ombestämmd från smultronfingerört till späd fingerört, *P. micrantha*. Späd fingerört har en sydligare, mera kontinental utbredning och växer vild i Främre orienten, Medelhavsområdet och norrut till mellersta Tyskland. Det har framförts att dess uppträdande på Bornholm kan ha varit spontant då arten knappast varit odlad utanför botaniska trädgårdar. I Skåne har späd fingerört samlats flera gånger som förvildad eller gräsfröinkomling i och kring parker. Den växer fortfarande som förvildad i och kring Botaniska trädgården i Lund där den inte lär ha odlats sedan 1880-talet. På 1960-talet påträffades arten på två ställen utanför parken vid S:t Lars sjukhus i Lund. Den växte på en gräsbevuxen sluttning i kanten av Malmövägen nära Höje å. Det har antagits att den på något sätt kommit hit från Botaniska trädgården men det kan även tänkas att den kommit in med gräsfrön till den angränsande parken. Späd fingerört har dessutom samlats i Hjalmar Nilssons Park i Svalöv 1928 och i Tivoliparken i Kristianstad 1925 och 1933.

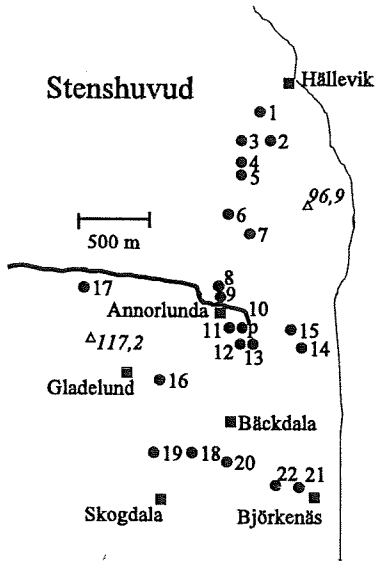

Späd fingerört, *Potentilla micrantha*

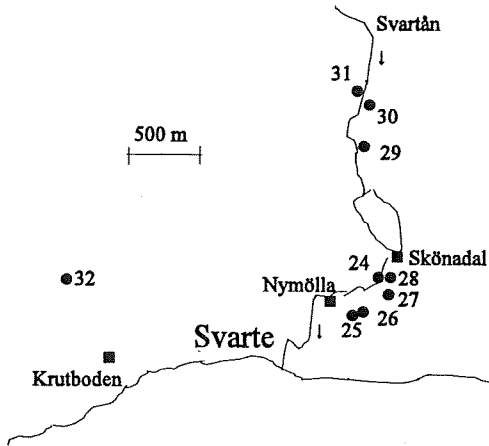
Späd fingerört saknar utlöpare och har kortare blomställning och mindre blommor än smultronfingerört. Blomstjälkarna har 1-2 enkla blad, ytterfoderbladen är längre och bredare än de inre och ståndarsträngarna är platta, lika breda som ståndarknapparna och håriga i sin nedre delen. Smultronfingerört har däremot blomstjälkar med två fullständigt utvecklade, trefingrade blad, ytterfoderblad som är kortare och smalare än de inre och kala, smala ståndarsträngar. Mittsmåbladet på smultronfingerört har 3-6 relativt trubbiga tänder på varje sida medan späd fingerört har 6-11 spetsiga tänder på varje sida. Ståndarsträngarnas utseende hos späd fingerört är även en säker skiljekaraktär mot våra *Fragaria*-arter. Späd fingerört börjar blomma mycket tidigt på våren och är lättast att finna medan den omgivande vegetationen fortfarande är utvecklad. Den går ju att beskåda vid Botan varje vår men finns den fortfarande kvar på övriga fyndorter i Skåne?

Litteratur

- Hjelmqvist, H. 1964: *Potentilla micrantha* som trädgårdsflykting. *Bot. Notiser* 1964: 97
 Ingelög, T. m fl (red) 1991: *Floravård i jordbrukslandskapet. Skyddsvärda växter*. Lund
 Nielsen, H. 1991: *Potentilla micrantha* - endnu en forsvunden dansk planteart? *Urt* 1991:1: 30-31
 Nilsson, N. H. 1881: *Potentilla Fragariastrum* Ehrh. inhemsk i Sverige. *Bot. Notiser* 1881: 82-86
 Nilsson, Ö. & Gustafsson, L.Å. 1982: Projekt Linné rapporter 121-132. *Svensk Bot. Tidskr.* 76: 142-144

Lokaler för smultronfingerört vid Stenshuvud 1994. Numrering enligt tabell.

Lokaler för smultronfingerört kring Svarte 1994. Numrering enligt tabell

Tabell över lokaler för *Potentilla sterilis* i Skåne, inventerade av Åke Svensson 1994

	RUBIN	Socken	Läge	Antal exemplar			Biotop	Kommentar
				<10	10-99	>100		
1	2E 4a 22 32 21 32, 21 33	S. Mellby	250m SV Hällevik		x		i gräsmatta, vid stig samt i avverkad skog	minskat påtagligt under senare år pga igenväxning med högt gräs i gräsmattan
2	2E 4a 20 33	S. Mellby	350 m SSV Hällevik	x			invid stig i lövdunge	nästan helt övervuxen av vitsippa
3	2E 4a 20 31	S. Mellby	450 m SV Hällevik		x		på markväg	
4	2E 4a 18 31	S. Mellby	600 m SSV Hällevik		x (1992)		skogsglänta	förgäves eftersökt bland högt fjölårsgräs 1994 - lokalen behöver hävdas
5	2E 4a 17 31	S. Mellby	700 m SSV Hällevik	x			invid buskage i skogsglänta	minskat påtagligt under senare år pga igenväxning med högt gräs - lokalen behöver hävdas
6	2E 4a 15 30	S. Mellby	700 m NNO Café Annorlunda		x		i lövskog med gles undervegetation	
7	2E 4a 13 32	S. Mellby	600 m NNO Café Annorlunda		x		i skogsglänta på slutning	hårt trängd av högt gräs - lokalen behöver hävdas
8	2E 4a 10 29	S. Mellby	200 m NNV Café Annorlunda	x			i vägren i skogskant	
9	2E 4a 09 29	S. Mellby	100 m N Café Annorlunda		x		välhävdad betesmark invid buskage	
10	2E 4a 07 31	S. Mellby	200m SO Café Annorlunda			x	välhävdad betesmark	spridd såväl på öppen gräsmark som vid buskage
11	2E 4a 07 30	S. Mellby	150 m SO Café Annorlunda	x			betesmark invid bäck	
12	2E 4a 0631	S. Mellby	250 m SO Café Annorlunda			x	betesmark med jordhögar	
13	2E 4a 0632	S. Mellby	strax S Stenshuvuds stora parkering		x		välhävdad betesmark	
14	2E 4a 0635 och 05 35	S. Mellby	300m O-OSO Stenshuvuds stora parkering			x	invid buskage	
15	2E 4a 0734	S. Mellby	ca 200m ONO Stenshuvuds stora parkering		x		gräsmark	hårt trängd av högt gräs - lokalen behöver hävdas
16	2E 4a 03 25 och 03 26	S. Mellby	600 m SV Café Annorlunda		x		spridd i betesmark främst vid buskar	
17	2E 4a 10 20	S. Mellby	ca 600 m NNV Gladelund		x		välhävdad betesmark	
18	2E 3a 48 27	S. Mellby	350 m SV Bäckdala		x		betesmark	
19	2E 3a 48 25	S. Mellby	500 m SV Bäckdala			x	fuktig betesmark i kanten av lövdunge	spridd över ett stort område

	RUBIN	Socken	Läge	Antal exemplar			Biotop	Kommentar
				<10	10-99	>100		
20	2E 3a 47 30 och 47 31	S. Mellby	600 m NO Skog- dala			x	i gräsmark S stig	på sikt behöver lokalen hävdas
21	2E 3a 46 35	Rörum	100-200 m NV Björkenäs		x		på öppna ytor i gräs- mark samt vid bus- kage	området borde hävdas
22	2E 3a 46 33	Rörum	250 m VNV Björkenäs			x	betesmark och ut- med markväg	
23	2D 5j 01 20 och 00 20	Vitaby	75-100 m SV Vitaby kyrka		x		gräsmatta på kyrko- gård samt i stenmur	sannolikt inplanterad
24	1D 9d 16 36	Bjäresjö	100-150 m SV Skönadal			x	buskbevuxen nordslutning och i betesmark invid sta- ket och buskage	delar av växtplatsen hotad av igenväxning - bör häv- das intensivare
25	1D 9d 13 35	Bjäresjö	150 m OSO Ny- mölla		x		nordslutning i hag- mark	något svag hävd
26	1D 9d 14 35	Bjäresjö	200m OSO Ny- mölla			x	väggkant samt betes- mark invid staket	mycket svag hävd - lokalen hotad av igenväxning
27	1D 9d 15 37	Bjäresjö	250 m S Sköna- dal		x		väggkant och betes- mark invid staket	ej hävdad - lokalen hotad av igenväxning
28	1D 9d 16 37	Bjäresjö	80-120 m S Skö- nadal			x	på västsidan av kulle i betesmark vid löv- dunge	lokalen alltför svagt häv- dad
29	1D 9d 25 35	Balkåkra	800 m NNV Skönadal			x	betesmark	lokalen dåligt hävdad se- dan flera år - starkt hotad av igenväxning
30	1D 9d 28 35	Balkåkra	1 km NNV Skö- nadal		x		i liten glänta mellan slånbuskage och lövdunge	lokalen starkt hotad av igenväxning. - bör hävdas
31	1D 9d 29 35 och 29 36	Balkåkra	1,1 km NNV Skönadal			x	betesmark i nedre delen av slutning mot å	lokalen alltför svagt hävdad
32	1D 9d 16 15	Balkåkra	500 m NNV Krutboden		x		betesmark	huvudbeståndet har expanderat efter tidigare röjningar
33	2D 0d 14 48	Bjäresjö	400 m ONO Grönahill		x		på två närliggande småkullar i betesmark	välhävdad lokal
34	3C 0g 13 17	Svalöv	N Svalöf ABs huvudbyggnad			x	park	inplanterad och förvildad
35	3C 0g 12 15 och 12 16	Svalöv	S Svalöf ABs huvudbyggnad			x	park	inplanterad och förvildad
36	3C 1d 0343	Härslöv	350 m SV Ottarps kyrka		x		betesmark	sannolikt inplanterad i böjan eller mitten av 80- talet - har spridit sig

En söndagsexkursion till Ugglarps mosse

John Kraft

Det var en högsommarsöndag i början på 1960-talet. Jag var i färd med att inventera Svedala kommun åt Henning Weimarck. Det var alltid roligt att ha sällskap med någon som hade samma intresse och som var kunnig botanist.

På den tiden levde tre herrar, som skämtade med att vara från 1800-talet. Från slutet av århundradet förstås. Sedan flera år hade Tor Lundgren ofta gjort mig sällskap. Han var till professionen ingenjör av något slag. Hade varit det i varje fall. Nu jobbade han på Landstinget i Lund. Hans hobby, förutom att samla växter, var fotografering. Han höll sig med två Leikor, en för svartvitt och en för färg. Hans väsen var gemyttigt och intresset för vår gemensamma hobby var stort. Det var bara växtsamlandet jag inte tyckte om. Han ville ha bingo i allt, vilket jag tycker är onödigt eftersom det ofta går ut över sällsynta växter. Jag vågade inte alltid anförtro honom växter som absolut inte fick plockas. Eftersom han fotograferade allt han såg så tyckte jag det kunde räcka.

Den andra kompisen, som inte var med så ofta men gärna följde med om han var ledig, var Ernst Nilsson. Ernst var välkänd växtförädlare, botanist och en synnerligen lärd herre. Han var dessutom en härlig kamrat full med humor och ett pojkkäckt, putslustigt väsen. Han och Tor gick förresten väldigt bra ihop. Ernst var bror till Arvid Nilsson, som hade varit växtförädlare hos Weibulls i Landskrona. Som den minnesgode kanske kommer ihåg var vi ofta i sällskap på sammanträdena i Lund.

Den tredje 1800-taligen var Lorentz Bolin. Han hade varit biologilektor i Helsingborg och jobbade nu med en fotoflora. Han hade flyttat till Malmö på gamla dar och hade av någon anledning fått tag på min adress. Han ringde och undrade om han fick följa med på mina inventeringsutflykter. Han saknade nämligen en hel del bilder till sin fotoflora. Den kom så småningom ut på Läromedelsförlaget UNISKOL i Lund 1969. De mesta bilderna är tagna av Lorentz medan Örjan Nilsson har skrivit texten. Även Lorentz var en lärd herre. Han var liten och tunn till växten och hade ett lite besvärligt sätt. Han gick faktiskt inte riktigt bra ihop med de andra två, mera robusta herrarna. Men strunt i det, han fick finna sig i sällskapet. Lorentz var som sagt lite egendomlig på flera sätt. Han var ganska blygsam och sa inte gärna du till folk. Jag fick faktiskt kalla honom Lo, vilket var förbehållet de allra närmaste familjemedlemmarna och vännerna. Humor var han fullständigt renons på. När Tor och Ernst, och jag med för den delen, bullrade och skrattade såg han generad ut. Han var trots det omaka sällskapet ofta med ett par somrar.

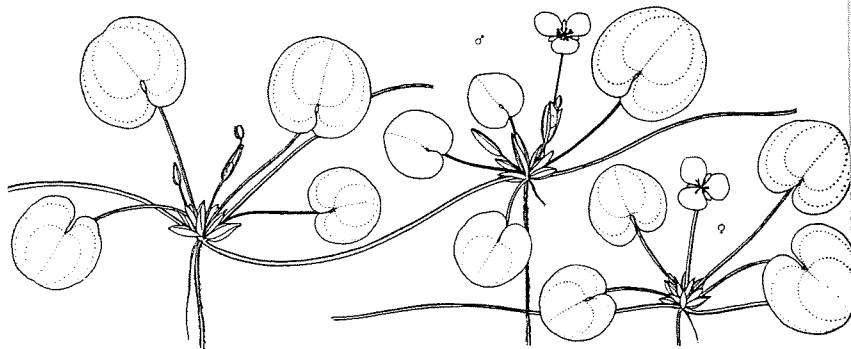
Jag bodde då på Fredriksberg utanför Malmö. Ernst bodde i Fosie och brukade cykla ut till Fredriksberg. Tor bodde inne i Malmö och åkte moped. Lo tog ofta bussen såvida jag inte samlade ihop dem alla tre med bilen.

Ugglarps mosse ligger med sin västra del i Svedala socken och den östra hör till Börringe. Det var alltid roligt att botanisera där. Dels var det alltid stilla och fritt från buller, bortsett från ett och annat flygplan som dånade förbi. Det var mycket fågelrikt och en för- eller högsommardag var där ett väldigt sjungande. I torvgravarna fanns änder, sothöns och svanar.

Mossen består av en labyrint av stora och små torvgravar. Den är tydligen en allmänning som har utnyttjats av markägare i trakten. Godsens och de större gårdarna hade stora bitar och hade också tagit mest torv. Deras gravar kan ha en yta på ett tunnland eller mera. Sedan finns en mängd större eller mindre gravar, som troligen nyttjats av mindre gårdar eller hemman. De små gravarna ligger ofta tätt med en smal, knappt en meter bred, remsa emellan. De är vanligen avlånga eller fyrkantiga. Det saknas aldrig vatten hur torr sommaren än är. Det var lustigt att se hur en del vattenväxter hade etablerat sig i de små gravarna. Ofta var det bara en art i varje. Det kunde vara vanlig vit näckros i någon. I en annan kanske det satt en gul näckrosplanta. Eller kanske där simmade dyblad eller gåddnate. Det fanns även nedsänkta växter som borstnate, kranslinga, hornsärv eller Chara. Den intressantaste vattenväxten var kanske vattenaloën. Den är väldigt vanlig och täcker ibland hela vattenytan på små gravar eller bildar stora sjok i de stora dammarna. Vi har som bekant endast honindividen i Sverige.

Vi körde till Ugglarp och tog vägen ner mot Kullaholm. Där vägen svänger 90 grader mot gården ställde vi bilen och promenerade en gammal markväg rakt norrut. Efter att ha krånglat oss igenom två kreaturstängsel kring en liten beteshage var vi framme vid mossen. Markvägen genom mossen höll på att växa igen med al, björk, sälg, jolster och andra videarter. Den hade troligen inte varit använd sedan man tog torv i mossen. På sidorna om vägen var det i regel inga gravar utan slät mark där man troligen hade brett ut torven till tork. Jag ville först visa "grabbarna" den västra delen av mossen, som jag tyckte var intressantast.

Väl ute på den trädlösa delen, där det finns en mängd små torvgravar, gassade solen. Sällan blir det så kvävande varmt som på en torvmosse. Det doftade mosse, utan pors och skvattram, vilket jag saknade. Lärkorna drillade högt över våra huvuden och alla andra små fåglar kvittrade eller sjöng var och en på sitt sätt. Då och då ropade göken. Vi skulle passera mellan ett par tämligen långa gravar. Markkressan som vi gick på var smal och tätt beväxmed blåtätel och krypvide. Till höger blänkte vattnet svart, medan det i den bortre delen av graven växte kråklöver och dyblad. Vitmossan fanns i större eller mindre flak på väg att bilda gungfly. Lo gick bakom mig och efter följde de andra två. Jag hade noga instruerat dem att gå försiktigt, för torvvallen som vi gick på var smal och både blåtäteln och krypvidet var lömskt och lätt att snubbla på. Båda var sega och tuviga och snärjde sig ofta kring fötterna. Plötsligt plaskade det till bakom mig. Jag anade det värsta. I ett hål i den gröna gungflyn och andmaten simmade Los hatt och portföljen låg på gravkanten. Jag böjde mig snabbt ned och slängde upp portföljen för där visste jag att Lo hade sin kamera, matsäck och diabilder, som vi skulle titta på senare. Därefter rände jag ner högernäven i spenaten och fick tag i Los kavajkrage. Jag drog upp honom på vallen och skakade av honom grönsakerna. Kavajen var draperad med andmat, vitmossa och några slingor dyblad. När han rensat ögon och frustat och spottat och åbakat sig en stund blev han förbannad och började gråla på mig för att jag inte höll honom i handen. Vad skulle jag göra, olyckan hade skett, och Lo var blöt som en skuttrasa. Jag ledde honom ut på en öppen plats där det inte fanns några torvgravar. Kommenderade honom att klä av sig. Vi bredde ut kläderna till tork på videbuskarna, som växte i ett snår bredvid. Lo var fortfarande förbannad och klandrade mig för det som skett. Plötsligt saknade han hatten. Jag gick tillbaka till olycksplatsen och fann hatten simmande ute bland dybladen. Jag skar av ett jolsterspö och fiskade upp den. Lo, som inte hade en tråd på kroppen, liknade en plockad kyckling. Hans lilla magra och vita lekamen såg ynkelig ut. Tor som hade svårt att hålla sig för skratt smet iväg bakom buskaget. Ernst försökte trösta Lo med att det var så varmt så kläderna snart skulle vara torra. När Lo fick tillfälle att titta i portföljen och fann att den var torr inuti blev han lugn. Att få vatten i kameran och kanske få diabilderna fördärvade hade varit katastrof.

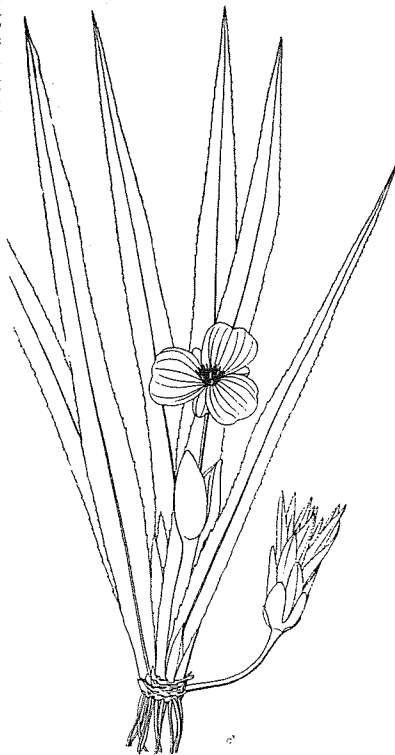
Dyblad, *Hydrocharis morsus-ranae*

Vi passade på att äta lunchmatsäcken. Ernst brukade vanligen ha en fickflaska med någon slags snaps med sig. Det hade han även den här gången. Vi satt på blåtätel- eller starttuvor. Alla hade tagit av sig det mesta av kläderna och solen gassade skönt. Lo hade tagit på sig hatten för att skydda skallen för solsting kan tänkas. När Ernst bjöd på snaps drog han ner hatten över ögonen och beklagade att han var notorisk sprithatare. Han mådde faktiskt illa när han såg er

sprittflaska. Själv tog jag inte sprit när jag skulle köra bil så Tor och Ernst fick skåla tillsammans. Vi åt och drack i all stillhet. Fåglarna spelade taffelmusik. En groda hoppade omkring på näckrosbladen i gölen framför och i gungflyn blommade tranbär och rosling. I en av gölorna blommade vatten- och dvärgblåddra. Marken där vi satt var täckt med ljung och kråkbär och strödda tuvor med blåtåtel och här och där i gravkanterna satt slokstarrplantor och speglade sina gracilt hängande honax i vattnet. Efter lunchen promenerade vi omkring i omgivningen, Lo endast iklädd hatt och vi andra med nakna överkroppar. Solen gassade obarmhärtigt. Vi tittade på videarterna, kollade starrarna och spanade efter granbräken, som fanns på ett par ställen. Vi hade hunnit granska Los diabilder och föreslagit lämpligt namn på dem. Han var åter på ganska hyggligt humör. Efter ett par timmar var kostymen någorlunda torr, underkläderna och skjortan var faktisk ordentligt soltorkade med en-del gröna prickar av intorkade andmatsplantor.

Tiden går fort när man botaniserar och alldeles särskilt fort när man är i gott sällskap. Jag ville naturligtvis visa så mycket som möjligt av mossens botaniska begivenheter så vi vandrade vidare österut. Vi stötte på fasantuppar, som spatserade stolt bland buskarna iklädda sin allra finaste sommarkostym. Vi tog oss över det djupa gränsdiket som delar mossen i två delar. Det var ett par hala och skranglig trädstammar som fungerade som spång. Det var kanske lite äventyrligt för herrarna, men allt gick lyckligt, och inga fler ofrivilliga dopp inträffade. Väl över på Börringesidan vandrade vi vidare på smala torvlistor mellan torvgravar och gungflyn. Här och där såg vi kavelkun av båda sorterna. Vi såg sjösäv, igelknopp och svärdsliiljor. Jag ville se efter om kärnockan fanns kvar nere vid Börringesjön. Vid diket utlopp i sjön hade jag för ett par år sedan sett kärnockan sittande ute i vattnet ett par meter från stranden. Det var en praktfull syn att se ett tiotal av den sällsynta och vackra växten spegla sig i vattnet. Den var tyvärr inte hemma. Däremot såg vi både näbbstarr och vippstarr. Dessa växte på en liten rabatt eller upphöjning av uppslammad jord och mossmaterial, som delade diket i två utlopp ett stycke ovanför stranden. Märk väl att mossen ligger på den kalkhaltiga baltiska moränen. Vi såg även blommade ängsnycklar, vilket ytterligare vittnade om att det fanns basiskt material i rabatten. Vi tog oss tillbaka över den primitiva spången och traskade tillbaka till markvägen. På vägen söderut såg vi präktiga bestånd med blommande sötbjörnbär och på stranden av den sista gölen på vänster hand ett jättebestånd med grenrör.

I hagen, som vi måste passera, betade ett dussin ungtjurar. Dom såg snälla och bussiga ut, så vi kravlade oss under taggråden och promenerade den ca 50 meter långa sträckan till nästa stängsel. Tjurarna följde oss tätt i hälar, nosade på oss och var intresserade av våra väskor och andra attiraljer som vi bar med oss. De var blanka och feta. Det var säkert lyckliga djur, som tycktes ha det verkligt gott. Någon aggressivitet märktes inte.

Vattenaloe, *Stratiotes aloides*

Mossbräken, *Azolla caroliniana*, funnen i Skåne

Kjell-Arne Olsson

I mitten av november i fjor fick jag ett brev från Arne Broman i Munka-Ljungby. Han skrev att han några dagar tidigare hade kikad i en bassäng med näckrosplanter vid Munka-Ljungby Blomsterhandel och då upptäckt en liten växt som flöt fritt på vattenytan. Kunde det vara någon utländsk andmatsart som kommit in med importerade näckrosstammar från Holland? undrade Arne. I ett konvolut låg ett antal pyttesmå plantor. Under mikroskopet kunde jag snart konstatera att det knappast kunde vara någon Lemna-art. Det såg mera ut som en liten levermossa... Funderingarna avbröts av telefonen. Det var Arne som ringde och föreslog att växten var en liten vattenormbunke. I en bildflora hade han funnit en illustration som stämde väl överens med den växt han funnit. Efter att ha konsulterat tillgängliga engelska och tyska floror blev vi förvissade om att det verkligen var en mossbräken-art, *Azolla*-sp. Några exemplar av plantorna skickades senare till Karin Martinsson vid Botaniska Trädgården i Uppsala som bestämt växten till *Azolla caroliniana*.

Släktet *Azolla* består av 6 arter som är hemmahörande i de tropiska och subtropiska delarna av världen. *A. caroliniana* är ursprunglig i varmare områden i nya världen där den finns från Ontariosjön i Nordamerika till Brasilien i söder. Arten togs in till botaniska trädgårdar i Europa 1872 och kort därefter påträffades den som förvildad i flera länder. Numera är den känd från stora områden i södra och mellersta Europa, som mer eller mindre bofast norrut till trakten av Elbe och Berlin. Ormbunken sprids främst av sjöfåglar. I näringsrikt, stillastående eller långsamt flytande vatten kan den sedan under gynnsamma förhållanden breda ut sig vegetativt genom delning så att den inom loppet av en vegetationssäsong täcker stora ytor av vattnet. Ämminstone mot norr är den obeständig på sina lokaler. Den försvinner från många lokaler efter en sträng vinter för att sedan dyka upp på nya.

Azolla-arterna är små, fritt flytande vattenormbunkar med grenad stängel och hängande, enkla rötter. De tätt ställda bladen sitter i två rader och är djupt delade i två lobber. Sporer bildas på den nedre bladloben på varje grens första blad. *Azolla*-arterna lever i symbios med en blågrön alg *Anabaena azollae*. Algen sitter i små gropar på den övre bladloben och binder näringsämnen från luften som ormbunken använder till att bilda proteiner. Algfria *Azolla*-plantor blir mera frostkänsliga, förökar sig vegetativt långsammare och förblir sterila.

Azolla caroliniana har upp till 1 mm långa blad där den undre bladloben är blekare och något större än den övre. Den övre bladloben är trubbspetsad och har en smal genomskinlig bladkant. De enskilda plantorna blir sällan mer än 15 mm i diameter. Ytterligare en amerikansk art, *A. filiculoides*, finns inkommen och spridd i mellersta och södra Europa. Den växer i samma biotoper och ofta tillsammans med *A. caroliniana*. Den är till alla delar större än *A. caroliniana*. Bladen är nästan dubbelt så stora och de enskilda plantorna är ofta 7-10 cm långa. De båda bladloberna är ungefär lika stora, den övre är avrundad och har en bred genomskinlig kant. Interglaciala fossilfynd av *A. filiculoides*, eller möjligen från någon nu utdöd art, är kända från åtskilliga fyndorter i Europa.

Azolla caroliniana, steril planta och ett tvåloberat blad
Ur Am. Fern Journ., Vol. 51, p. 90, 1961

Fyndet av *A. caroliniana* i Munka-Ljungby gjordes i ett ganska grunt träkar som hyste sump- och vattenväxter som importerats från en specialplantskola för dylika i Holland. Bland de importerade växterna fanns även flera vanliga vilda svenska arter som smalkaveldun, kärrfräken, veketåg och vattenskräppa (*Typha angustifolia*, *Equisetum palustre*, *Juncus effusus* och *Rumex hydrolapathum*). På små ytor, företrädesvis i skuggade partier mellan de större växterna, fanns minst hundratalet individ av vattenormbunken tillsammans med vanlig andmat (*Lemna minor*). I den flytande mattan fann Arne även några exemplar av korsandmat (*L. trisulca*) och decimeterlånga revor av vårtsärv (*Ceratophyllum submersum*). Enligt Bertil Larsson, innehavare av blomsterhandeln, har varken ormbunken eller vårtsärven beställts eller fakturerats från Holland. Dessa måste ha följt med de större växterna, klarat resan utmärkt och sedan vaknat till liv i Munka-Ljungby. Innan de importerade växterna sattes i karet, hade detta fyllts med vanligt vattenledningsvatten. Andmatsmattan blev under sommaren så tjock att Bertil Larsson kunde utfodra sina sköldpaddor med andmat - säkert har de även fått en hel del *Azolla* som kosttillskott.

Enligt broschyrer om vattenväxter finns såväl mossbräken, korsandmat och särv (båda arterna) för avsalu till trädgårdsamatörer med dammar eller sumpväxtplanteringar. Förutom många vanliga arter kan man exempelvis köpa vattenaloe, sjönöt, trådfräken och pipstäkra (*Stratiotes aloides*, *Trapa natans*, *Equisetum scirpoides* och *Oenanthe fistulosa*). Då många dammar och sumpväxtodlingar anläggs i anslutning till bäckar och småvatten, är det inte omöjligt att införa vattenväxter, eller medföljare till dessa, kan spridas till mera naturliga vatten- eller sumpområden. Man kan föreställa sig att en del av dessa växter, inte minst de arter som förekommer som vilda i landet, kan vara tämligen spridningsvilliga.

På Botaniska Museet i Lund finns ett belägg av *A. caroliniana* som är samlat i en mörkelgrav mellan Alnarp och Lomma Saltsjöbad i oktober 1935. Några närmare omständigheter kring fyndet framgår inte av etiketten. Fyndet nämns inte i Weimarcks *Skånes Flora* eller annan tillgänglig litteratur, varför växten sannolikt odlats eller blivit medvetet införd hit. I början av seklet togs växten från Botan till dammen vid UB där den förökade sig kraftigt under växtsäsongen. Följande år var den dock försvunnen därifrån. Det ska bli intressant att se om den har förmåga att övervintra i Munka-Ljungby. Mest troligt är väl att denna sydliga växt finner vårt klimat alltför kärvt och blott är på tillfälligt besök hos oss. Arnes fynd visar dock att det kan vara väl värt att titta närmare i trädgårdsdammarna och andra anlagda småvatten.

Litteratur

- Berggren, S. 1876: Föregående meddelande om utvecklingen af prothalliet och embryot hos *Azolla*, *Bot. Notiser* 1876: 177-181
 Dostál, J. 1984: *Hegi, Illustrierte Flora von Mitteleuropa*, Band I, Teil 1: 292-294
 Tralau, H. 1959: Extinct aquatic plants of Europe, *Bot. Notiser* 112: 385-406

Bidrag till Medlemsbladet

Bidrag till nästa nummer av Medlemsbladet tages tacksamt emot! Detta nummer beräknas komma ut i december 1995. Då behöver jag ditt bidrag senast den siste oktober.

Kjell-Arne

Smal vattenpest, *Elodea nuttallii*, en ny vattenväxt i skånes flora

Laila Åkesson, Lennart Åkesson, Linnea Sjöholm,
Olle Larsson och Tord Holm

Vid inventering 940908 för Projekt Skånes Flora följde inventeringsgruppen Rönneås SV-sida medstöms mittemot Herrevadskloster. Rönneå gör där en krök och i krökens insida är vattenströmningen svagare. Några mindre bankar har bildats. På en av dessa fiskade vi upp en vattenpest, som vi bedömde vara smal vattenpest, *Elodea nuttallii*. Thomas Karlsson, LD, har bekräftat vår bestämning.

Smal vattenpest växte ca 50 cm under vattenytan på en yta av ca 5 m². I omgivningen noterade vi vattenskräppa, gul näckros, vattenfräne, fackelblomster, rosendunört, hårslinga, vattenmärke, vattenmåra, nässelsnärja, länke-art, vattenmynta, pilblad, rosnate, jättegröe, stor andmat, bred kavelund och säv (*Rumex hydrolapathum*, *Nuphar lutea*, *Rorippa amphibia*, *Lythrum salicaria*, *Epilobium hirsutum*, *Myriophyllum alterniflorum*, *Sium latifolium*, *Galium palustre* ssp. *palustre*, *Cuscuta europaea*, *Callitriche* sp., *Mentha aquatica*, *Sagittaria sagittifolia*, *Potamogeton alpinus*, *Glyceria maxima*, *Spirodela polyrrhiza*, *Typha latifolia* och *Schoenoplectus lacustris*).

Lokal: RUBIN 3C 4i 00 00.

Smal vattenpest är en flerårig vattenväxt med meterlånga, grenade stjälkar. Bladen sitter i tretaliga kransar, är smalt triangulära-linjära och omkring 8 gånger så långa som breda. De är jämnt tillspetsade och ofta vridna och kloböjda. Honblommorna sitter ensamma på upp till 30 cm långa skaft och slår ut när de kommer upp till vattenytan. Arten är tvåbyggare och hos oss är endast honplantor kända. Därför har vi inte tillfälle att studera växtens märkliga fortplantningsätt. Hos smal vattenpest avskiljs hanblommorna som får flyta fritt omkring. Om en annan dybladsväxt med en liknande fortplantningsstrategi skriver Harriet Hjort i sina *Blomstervandringar*: "I Sydeuropa finns en vild vattenväxt, *Vallisneria spiralis*, där hanblommorna, som har ryckts loss från sina stammar, driver omkring på vattenytan och förs av vindar och vågor mot de större och vidöppna honblommorna. Dessa är så listigt skapade, att deras fruktämne med tre stora märken med fransade kanter sitter väl exponerade, ja till och med sticker ut en aning över foderbladets yta. Hela honblomman ser ut som en treuddig stjärna, flytande på vattnet. Omkring henne ordnar sig "friarna" i kö med snett utstickande ståndare, som om turen är god vidrör honblommans märken, och på så vis avlas en ny växt. Honblomman sitter där hon sitter, rotad i botten med sin kraftiga stjälk, men kavaljererna flyter sökande omkring..."

Smal vattenpest liknar vår vanliga vattenpest, *E. canadensis*. Vattenpest har emellertid trubbiga, upp till 5 gånger så långa som breda blad som inte är vridna eller kloböjda. Foderbladen på honblommorna är 2-4 mm långa, medan de endast är 1-2 mm långa hos smal vattenpest. I bl a England förekommer ytterligare en inkommen vattenpestart, *E. callitrichoides*, med smala tillspetsade blad. Denna art har 3-4 mm långa foderblad, rotspetsar som är röda i färskt tillstånd och blad som, liksom vattenpest, inte är vridna eller kloböjda.

Smal vattenpest, *Elodea nuttallii*
(fig ur Häfliger, Monocot Weeds 3.
Documenta CIBA-GEIGY 1982:90)

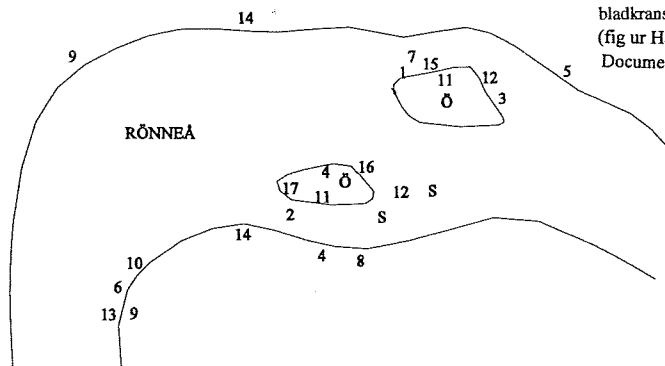
Smal vattenpest är inhemsk i Nordamerika. Till Europa har den förts in och kommit till användning som akvarieväxt. Sedan 1939 har växten varit under spridning i Europa. I Danmark noterades den första gången 1982 medan det dröjde till 1991 innan smal vattenpest blev en medlem av den svenska floran. Detta år upptäcktes den på två lokaler i Mälaren i Uppland. Numera är växten, förutom Uppland och nu senast Skåne, känd från Södermanland, Östergötland, Västergötland och Dalarna. Smal vattenpest förefaller vara en konkurrenskraftig art som idag tränger ut och ersätter vattenpest i delar av Europa. Dess allmänna expansion gör det troligt att fjorårets fynd i Rönneå inte kommer att bli det enda under den pågående skåneinventeringen.

Litteratur

Anderberg, A. 1992: Smal vattenpest, *Elodea nuttallii*, en ny vattenväxt i den svenska floran, *Svensk Bot. Tidskr.* 86: 43-45

Smal vattenpest, *Elodea nuttallii*
bladkrans, ♀-blomma och ♂-blomma
(fig ur Häfliger, Monocot Weeds 3.
Documenta CIBA-GEIGY 1982:90)

Vegetationen kring lokalen för smal vattenpest

S Smal vattenpest, <i>Elodea nuttallii</i>	9. Nässelsnärja, <i>Cuscuta europea</i>
1. Vattenskräppa, <i>Rumex hydrolapathum</i>	10. Lånke-art, <i>Callitriche</i> sp.
2. Gul näckros, <i>Nuphar lutea</i>	11. Vattenmynta, <i>Mentha aquatica</i>
3. Vattenfräne, <i>Rorippa amphibia</i>	12. Pilblad, <i>Sagittaria sagittifolia</i>
4. Fackelblomster, <i>Lythrum salicaria</i>	13. Rostnate, <i>Potamogeton alpinus</i>
5. Rosendunört, <i>Epilobium hirsutum</i>	14. Jättegröe, <i>Glyceria maxima</i>
6. Hårslinga, <i>Myriophyllum alterniflorum</i>	15. Stor andmat, <i>Spirodela polyrrhiza</i>
7. Vattenmärke, <i>Sium latifolium</i>	16. Bredkaveldun, <i>Typha latifolia</i>
8. Vattenmåra, <i>Galium palustre</i> ssp. <i>palustre</i>	17. Säv, <i>Schoenoplectus lacustris</i>

Om nöjet med att inventera

Arne Broman

Har man som jag nyligen blivit pensionär och väl bestämt sig för att inte bara rulla tummarna och invänta det, som man skänker en krans för, är inventering för Skånes Flora ett utmärkt sätt att använda all den fritid, som man plötsligt har fått.

Cykelturer kors och tvärs i grannskapet, vandringar i backar och klängande i branter, expeditioner på gungflyn och kring mossegölar håller kroppen igång, Försöker man dessutom ha ögonen på skaft och har floran i fickan och luppen kring halsen inbillar jag mig att också själen får sitt. Luppen är som bekant ett utmärkt hjälpmedel för att hitta skönheten i det lilla: växtökandets eller växtskådandets känslomässiga och estetiska moment är nog så mycket värda. Åtminstone för en tämligen obevandrad botanist är det ju också så, att man dagligen och stundligen ställs inför problem som måste lösas. Sådant håller de små grå cellerna vid liv.

Vad är det för smått och grågrönt som står där i grusgropen bland ullört och styvmorsviol? Och den där dunörten i jordhögen: en bergdunört är det inte, men vilken av de andra tio-tolv möjliga? Det ger en viss tillfredsställelse när man efter mycket bläddrande och luppsynande kommer fram till att den lilla grågröna måste vara knipparv (*Cerastium glomeratum*) och dunörten med hårig mittnerv på bladets undersida en grådunört (*Epilobium lamyi*). Den minskas inte när man hemkommen tittar i *Atlas över Skånes Flora* och konstaterar att det på kartan inte finns någon prick i hemsocknen för någondera. Och när man senare fått sina rapporter och belägg granskade och transformerade till en snygg datalista och ser, att men faktiskt bestämt båda rätt; ja, då kan man rentav känna sig som en liten upptäckare. Man har i varje fall upptäckt de två i sin egen lilla ruta!

Vad vill jag nu säga med detta? Jo, jag tror att det finns åtskilliga i samma predikament, som jag var då jag fick förfrågan om jag ville ta en inventeringsruta. Först börjar man lätt förskräckt tänka på alla de besvärliga gräsen och starren och allt det småtta, som man trampat på men egentligen aldrig sett. Man grips av en stor tvekan. Efter att ha inventerat i Nordvästskåne två säsonger skulle jag vilja säga: tveka inte! Det är inte särskilt mycket lättare än man trodde, men det är mycket **roligare**. Visst ställs man inför svårigheter, det vore märkligt annars, men med dagens goda florer och den hjälp man får t ex via medlemsbladet, är de inte större än att de går att övervinna. Tar man sedan belägg, som man i många fall skall ta och i andra fall bör ta, får man sina eventuella missar rättade och till detta en lärorik kommentar, som underlättar bestämningen nästa gång man träffar på växten ifråga. Som gammal fågelskådare vet jag, att man aldrig lär sig artkaraktärer så bra, som efter riktigt förargliga och väl korrigerade misstag!

Min första ruta, 3C 8e Tåstarp SO, ligger i hemmarnerna, och det är nog en fördel om man som ovan inventerare får börja i någorlunda kända marker. Man känner sig hemmastadd, har förmodligen också sett en hel del växter i den. Man har inte svårt att ta sig in i grannarnas köksträdgårdar och rabatter. Man kan utnyttja småstunder, som man får över, för att inventera. Det ger också en speciell glädje att verkligen bli bekant med floran i sin närmaste omgivning, att upptäcka sådant, som man tidigare gått förbi. Min egen ruta visade sig hysa en hel del arter, som jag

Fältkrassing, *Lepidium campestre*

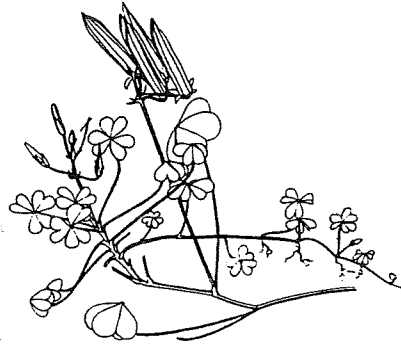
inte hade en aning om, åtskilliga som jag inte ens sett på annat håll. Efter två år tror jag den är ganska färdiginventerad med sina drygt 550 olika taxa. Det relativt stora artantalet tyder på en skiftande natur med varierade biotoper: ren barrskog, ängsmarker, två små sjöar, jordbruksbygd, Rössjöholmsåns dalgång med lundnatur, ett stort antal äldre trädgårdar, samt sist men inte minst tre stora grusgropar, omfattande åtskilliga tunnländ. I synnerhet grusgroparna, med väldiga jordhögar och nu delvis täckta av jord- och schaktmassor från en stor del av nordvästra Skåne, har fört med sig åtskilliga trädgårdsarter, alltifrån ungersk syren (*Syringa josikaea*) till kaplobelia (*Lobelia erinus*). Här frodas också åtskilliga nykomlingar i trakten som fältkrassing, sandvita, taggsallat, bägarnattskatta, jättenattljus och rosenvinda (*Lepidium campestre*, *Berteroea incana*, *Lactuca serriola*, *Solanum physalifolium*, *Oenothera erythrosepala* och *Calystegia pulchra*). Bidragande till artantalet är också att den biologiska skånegränsen skär rakt genom rutan; den rymmer t ex så "oförenliga" arter som hjortron (*Rubus chamaemorus*) och båda underarterna av murgrönsveronika (*Veronica hederifolia* ssp. *hederifolia* resp ssp. *lucorum*).

Men tillbaka till temat för dessa funderingar: om nöjet och nyttan av att inventera. Under timmarna i fält händer det något: ögat skärps och uppmärksamheten vässas så att säga automatiskt. Plötsligt börjar det komma trevliga fynd vid de mest oväntade tillfällen.

I en nedlagd handelsträdgård, numera totalt övervuxen av kanadensiskt gullris (*Solidago canadensis*) med insprängda bestånd av vanligt gullris (*S. virgaurea*) snappade ögat upp några plantor som syntes avvikande. Det var hybriden mellan de båda (*S. canadensis* x *virgaurea*).

Bland alla maskrosor på silogården intill Rössjöholmsån blänkte det till lite annorlunda gult bland aspely och visset fjolårsgräs. I stenskravlet stod en ensam planta av gul vallört (*Symphytum tuberosum*), vilken jag inbillar mig inte är så helt vanlig ens i Skåne som helhet.

När jag besökte en loppmarknad i en gammal trädgård mitt i samhället skymtades i en tagetesrabatt några av den i traktens trädgårdar inte så sällsynta klöveroxalisen (*Oxalis fontana*). Men det var något som inte stämde - en av plantorna fick följa med hem: krypoxalis (*O. corniculata*)! Om den fick jag veta att den hitintills under inventeringen bara setts i fem rutor.

Krypoxalis, *Oxalis corniculata*

Den 14 januari i år satt jag och pimplade abborre på Halvsjöns is i Össjö. Den ligger i centrum av en av mina nya rutor - 3C 7f Össjö NO. På fem meters djup fick jag napp - en halvmeterlång grön slinga. Väl hemkommen kunde jag pressa den som hornsärv (*Ceratophyllum demersum*) och i *Atlasen* konstaterar att det i Åsbo och Bjäre härader bara fanns en enda prick för arten, denna långt borta i Båstad.

Fyra trevliga bekantskaper. Hade jag inte börjat att inventera hade jag förmodligen inte sett någon av dem!

FLORAVÄKTARVERKSAMHETEN I SKÅNE

ÅRSRAPPORT 1994

I ÅRSRAPPORT 1994 redovisas uppgifter och data kring växtfynd som inrapporterats från Floraväktarna under det gångna året om hotade arter i Skåne.

Det är fantastiskt, vilka botaniska upptäckter man kan göra i ett floristiskt så välkänt landskap som Skåne. Många trevliga händelser har inträffat 1994

Mest uppseendeväckande får nog fyndet av **Hårnarv** anses vara. Inte nog med att det var ca 40 år sedan arten senast noterades i Sverige och Skåne, nu hittades den samma sommar på inte mindre än 4 platser i Skåne av 3 olika botanister. Otroligt men sant !

Uddbräken är en annan art som återfunnits i Skåne under sommaren 1994. Arten är inte sedd i Skåne sedan 1911 och finns i Sverige närmast i Dalsland. Sommaren 1994 hittade Torbjörn Tyler 12 tuvor av uddbräken i ett stenröse i en ca 50-årig planterad granskog (f d åkermark) på Matteredsåsen i centrala Skåne. Han har beskrivit fyndet av uddbräken närmare i Lunds Botaniska Förenings medlemsblad nr 2 1994.

Klotullört har under 1994 upptäckts på 3 nya lokaler i landet, alla belägna i Skåne. Att under en sommar hitta fler nya lokaler för en akut utrotningshotad art än vad som tidigare totalt är känt i riket är osannolikt. Men det är just vad som inträffat sommaren 1994 vad gäller klotullörten. Otroligt men sant !

Under 1994 har massmedia och tidningar börjat intressera sig i större utsträckning för Floraväktarna och dess verksamhet i Skåne. Flera större och mindre tidningsartiklar har skrivits om våra hotade arter. "Bonde får betalt för vård i en ogräs" är rubriken, när Länsstyrelsen träffade avtal med jordbrukaren om att denne ska bruka jorden för att skydda ogräsfloran på sin fastighet med 5 hotade arter (se Åkerranunkel och Årsrapport -93) - en sådan nyhet måste alla delges !

Generellt kan noteras att många växtplatser för hotade arter under några år fått ett bättre skydd genom de avtal som Länsstyrelserna i Skåne träffat med markägare för att hålla öppna landskap med värdefulla ängs- och hagmarker betade.

Ofta är historien bakom de olika upptäckterna lika eller t o m mera intressanta än själva resultatet som i dessa årsrapporter ofta bara blir en rent statistisk uppgift. Det gäller att ta till vara glädjeämnena i livet - skriv om dem, gärna i Lunds Botaniska Förenings medlemsblad.

Under 1995 kommer en ny förteckning eller Rödlista över "Hotade växter i Sverige" att ges ut av Databanken. Floraväktarna kommer att få Rödlistan. För del innebär översynen av hotade växtarter i Sverige att det i Skåne tillkommer en del nya hotade arter. Vissa förberedelser har vidtagits för att om möjligt kunna redovisa situationen för de nytillkomna arterna redan i Årsrapport 1995.

Floraväktarna i Skåne omfattade 1994 ett 50-tal botanister i landskapet. Namn och adresslista redovisas i årets rapport. Floraväktarnas välvilliga medverkan - och inbördes kontakter, när nya växtplatser upptäcks - är en förutsättning för att denna årsrapport ska kunna ställas samman. I årsrapporten ingår dessutom uppgifter, som registrerats före julen 1994 från alla inventerare av SKÅNES FLORA, om gjorda fynd av hotade arter i det skånska landskapet. Ytterligare uppgifter har inkommit från enskilda personer.

Floraväktarverksamheten startade 1988, då Lunds Botaniska Förening beslöt åta sig ett kontinuerligt bevaknings- och rapporteringsansvar för hotade svenska kärlväxter i Skåne. Databanken för hotade arter vid Lantbruksuniversitetet i Uppsala samlar in materialet och sammanställer resultaten från hela landet på uppdrag av Statens Naturvårdsverk. 1990 presenterades "Hotade växter i Sverige". Projektet stöds ekonomiskt av Världsnaturfonden WWF.

Lunds Botaniska Förening och jag som projektledare för floraväktarverksamheten vill tacka alla dem som på olika sätt medverkat till att genomföra 1994 års kartläggning av hotade svenska kärlväxter i Skåne. Under 1995 gäller det dels att kartlägga de nyttillkommande arterna och följa upp de redan kartlagda arternas utveckling, dels att intensifiera arbetet med skötselåtgärder, dels att informera markägare om arternas förekomst och skötselkrav. För att klara dessa arbetsuppgifter behövs all hjälp i fortsättningen. Bara uppföljningen av de hotade växtarterna är ett omfattande arbete. Vill Du hjälpa till att värna våra hotade växtarter eller vill Du utvidga Din verksamhet inom projektet - kontakta

Göran Mattiasson

Torkel Höges gränd 15

224 75 LUND

tel. 046 - 12 99 35

Hotade växtarter i Skåne

Statens Naturvårdsverk fastställde den 5 september 1988 en förteckning över i Sverige hotade, sällsynta och hänsynskrävande arter av kärlväxter. De arter som förts till hotkategorierna 0 (försvunna arter), 1 (akut hotade arter) och 2 (sårbara arter) definieras enligt Naturvårdsverket som hotade arter. Arterna presenteras i "Hotade växter i Sverige 1990". Projektet följer denna förteckning. Insamlingen av uppgifter i detta projekt har liksom floravårdsåtgärder i första hand inriktats på akut hotade arter och deras växtplatser. Ettåriga arter, som uppträder som åkerogräs och vars växtplatser kan variera från år till år och dessutom är svårinventerade, har kommit i andra hand.

Försvunna (0), akut hotade (1) och sårbara (2) arter i Sverige.

Hotkategori	0	1	2	Totalt
I Skåne	2	35	53	90

Alla uppgifter om hotade arter mottages med största tacksamhet. Om Du, som tar del av denna redovisning, finner att materialet på någon punkt är ofullständigt, tar jag tacksamt emot varje kompletterande uppgift.

- anger att Floraväktare (faddrar) finns för ifrågavarande art, personerna namnges i samband med de kartlagda arternas statusbeskrivning.

Uppgifter från 1994 liksom nya uppgifter av äldre datum anges med **fet stil**.

+ innebär att arten finns på platsen under året, - innebär att uppgift saknas.

NR = naturreservat, NM = naturminne - (anges som förkortning vid växtplats).

Försvunna arter, hotkategori 0

- kritsuga *Ajuga genevensis*
- hårnarv *Sagina apetala ssp erecta*

Akut hotade arter, hotkategori 1

- naverlön *Acer campestre*
- liten vildpersilja *Aethusa cynapium ssp agrestis*
- klätt *Agrostemma githago*
- kamomillkulla *Anthemis cotula*
- selleri *Apium graveolens*
- spådnarv *Arenaria leptoclados*
- finlosta *Bromus lepidus*
- ängslosta *Bromus racemosus*
- råglosta *Bromus secalinus*
- svartklint *Centaurea nigra*
- stinkmålla *Chenopodium vulvaria*
- jättefräken *Equisetum telmateia*
- kålsenap *Erucastrum gallicum*
- klotullört *Filago vulgaris*
- tysk ginst *Genista germanica*
- ängskorn *Hordeum secalinum*
- spjutsporre *Kickxia elatine*
- vårval *Lathyrus sphaericus*
- flytsvalting *Luronium natans*
- sandnörel *Minuartia viscosa*
- kattmynta *Nepeta cataria*
- tistelsnyltrot *Orobanche reticulata*
- skuggbräken *Polystichum braunii*
- knölnate *Potamogeton trichoides*
- sandpyrola *Pyrola rotundifolia ssp maritima*
- bäckfräne *Rorippa microphylla*
- blomsterbjörnbär *Rubus polyanthemus*
- pyramidbjörnbär *Rubus pyramidalis*
- fältnarv *Sagina apetala ssp apetala*
- småfrossört *Scutellaria minor*
- kärnocka *Senecio congestus*
- flikstånds *Senecio erucifolius*
- fältnocka *Senecio integrifolius*
- ängssilja *Silaum silaus*
- läkebetonika *Stachys officinalis*

Sårbara arter, hotkategori 2

- rosenlök *Allium carinatum*
- renkavle *Alopecurus myosuroides*
- taggkörvel *Anthriscus caucalis*
- klubbfibbla *Arnoseris minima*
- rutlåsbräken *Botrychium matricariifolium*
- brinklosta *Bromus commutatus*
- strandbräsma *Cardamine parviflora*

Sårbara arter, hotkategori 2 (fortsättning)

raggarv	<i>Cerastium brachypetalum</i>
• bantistel	<i>Cirsium canum</i>
ljungsnärja	<i>Cuscuta epithymum</i>
knippnejlika	<i>Dianthus armeria</i>
• praktnejlika	<i>Dianthus superbus</i>
småtörel	<i>Euphorbia exigua</i>
stor ögontröst	<i>Euphrasia rostkoviana ssp rostkoviana</i>
• skärblad	<i>Falcaria vulgaris</i>
• luddvårlök	<i>Gagea arvensis</i>
• kärnäva	<i>Geranium palustre</i>
• brunnäva	<i>Geranium phaeum</i>
grusnejlika	<i>Gypsophila muralis</i>
• honungsblomster	<i>Herminium monorchis</i>
ängsfibbla	<i>Hieracium caespitosum</i>
• skogskorn	<i>Hordelymus europaeus</i>
dvärgjohannesört	<i>Hypericum humifusum</i>
åkerfibbla	<i>Hypochaeris glabra</i>
• dansk iris	<i>Iris spuria</i>
• svarttåg	<i>Juncus anceps</i>
• huvudtåg	<i>Juncus capitatus</i>
knölvial	<i>Lathyrus tuberosus</i>
vildris	<i>Leersia oryzoides</i>
strimfibbla	<i>Leontodon taraxacoides</i>
skogslysing	<i>Lysimachia nemorum</i>
vit kattost	<i>Malva pusilla</i>
• strandsötväppling	<i>Mellilotus dentata</i>
pipstäkra	<i>Oenanthe fistulosa</i>
• klintsnyltrot	<i>Orobanche elatior</i>
stor bockrot	<i>Pimpinella major</i>
svart bockrot	<i>Pimpinella saxifraga ssp nigra</i>
• uddbräken	<i>Polystichum aculeatum</i>
• spetsnate	<i>Potamogeton acutifolius</i>
• smultronfingerört	<i>Potentilla sterilis</i>
• smalbladig lungört	<i>Pulmonaria angustifolia</i>
• åkerranunkel	<i>Ranunculus arvensis</i>
jättemöja	<i>Ranunculus fluitans</i>
källfräne	<i>Rorippa nasturtium-aquaticum</i>
ängssalvia	<i>Salvia pratensis</i>
• kranssalvia	<i>Salvia verticillata</i>
flytsäv	<i>Scirpus fluitans</i>
borstsäv	<i>Scirpus setaceus</i>
åkersyska	<i>Stachys arvensis</i>
sommarklynne	<i>Valerianella dentata</i>
ölandskungsljus	<i>Verbascum densiflorum</i>
luddvicker	<i>Vicia villosa</i>
ekorrsvingel	<i>Vulpia bromoides</i>

Försvunna arter	Hotkategori 0
------------------------	---------------

Kritsuga, *Ajuga genevensis*

(Rapportör : Åke Svensson, Torgny Roosvall)

1 lokal i landet=Skåne

1994 - förekommer

Kritsuga upptäcktes i ett bestånd omfattande en nära 10 kvadratmeter stor yta utanför Kristianstad 1992. Fyndet finns närmare beskrivet i Lunds Botaniska Förenings medlemsblad nr 1 1993.

Kritsugan hade fram till 1949 sin sista spontana växtplats i landet i Limhamn utanför Malmö. Material som härrör från den utdöda populationen i Limhamn finns fortfarande kvar i odling i Skåne.

Hårnarv, *Sagina apetala ssp erecta*

(Rapportör : Jan Thomas Johansson)

Under 1994 har det märkliga inträffat att en från landet sedan många år helt försvunnen art har påträffats på nytt. Hårnarven tillhör åter den svenska floran. Allra märkligast är dock att hårnarven har påträffats på inte mindre än **4 platser** i Skåne under en och samma växtsäsong ! Det första fyndet av hårnarv gjordes av Thomas Landström i Malmö. Inom lokal 2 (Spillepengsområdet) finns arten på inte mindre än 3 olika platser. Samtliga fynd har gjorts under juni - juli månad av 3 olika personer i Lund och Malmö med Botaniska Trädgården i Lund som minsta gemensamma nämnare.

Malmöhus län	funnen av	4 lokaler i landet = Skåne
1. Malmö, Jägersro	Thomas Landström	1994 - rikligt
2. Malmö, Spillepeng	Rune Svensson	1994 - rikligt
3. Lund (V)	Jan Thomas Johansson	1994 - rikligt
4. Lund (O)	Rune Svensson	1994 - rikligt

Hårnarven växer på grusig mark på samtliga nu funna lokaler. På flera av platserna är arten knuten till ett rödaktigt grusmaterial. Fråga har uppkommit om grusmaterialet härrör från ett och samma ställe, vilket skulle kunna ge en naturlig förklaring till att hårnarven samma sommar blir funnen på olika platser. Det har emellertid inte varit möjligt att klarlägga varifrån grusmaterialet kommer eller om grusmaterialet på de olika platserna har ett gemensamt ursprung.

Hårnarv har i Sverige tidigare endast förekommit i Skåne. Hårnarv insamlades senast 1956 i Maglehem i östra Skåne.

Akut hotade arter Hotkategori 1

Naverlönn, *Acer campestre*

(Rapportör : Anna Maria Härstedt)

Naverlönnen odlas och är förvildad på många platser men finns vildväxande i

Malmöhus län

1. Svedala

1 lokal i landet = Skåne.

1994 - 54 träd

Åtgärd : Markägarna känner till förekomsten och skyddar artens fortbestånd

Klätt, *Agrostemma githago*

(Rapportör : Magnus Billqvist, Anna Maria Härstedt, Henrik Johansson, Göran Mattiasson, Stig Moberg, Kristianstads Naturskyddsförening, Skånes Flora)

Klätt är inte längre akut utrotningshotad i Skåne. Antalet växtplatser har ökat från 2 till ett 20-tal på 7 år. Men klätten är sårbar, eftersom den är konkurrenssvag och inte klarar sig långsiktigt utan aktiva åtgärder. Bland tätt gräs i rondeller och vägkanter försvinner klätten snabbt (lokal 7,16,18 o 19). Utan aktiva åtgärder blir arten snart akut utrotningshotad igen.

Åtgärder : Insädd av klätt i **allmogeåkrar** har skett i Klingavälsåns dalgång i olika åkrar 1993 och 1994. Trots harvning av åkermarken, där klätt sades in och blommade rikligt 1993, har inte ett enda exemplar av klätt påträffats 1994.

Malmöhus och Kristianstads län		1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994
LOKAL									
<i>Spontan</i>									
1.	Kåseberga	+	+	+	+	+	1000 ex	300 ex	400 ex
2.	Grönby		ny	+	+	+	500 ex	700 ex	70 ex
3.	V. Kärrstorp			ny (2 ex)	50 ex	>100 ex	>200 ex	100 ex	>500 ex
4.	Roslätt (spontan ?)							+	-
<i>Insädd</i>									
5.	Köpingebro NO	+	+	+	0 ex	-	-	-	-
6.	Lund O (1986)			ny	+	+	75 ex	5 ex	5 ex
7.	Lund V (1989)				ny	1000 ex	50 ex	1 ex	0 ex
8.	Kabusa				ny	+	200 ex	200 ex	100 ex
9.	Borgeby (1990)				ny	ny	0 ex	0 ex	0 ex
10.	Spillepeng					ny	100 ex	+	100-tals
11.	Köpingebro N					ny	50 ex	200 ex	200 ex
12.	Köpingebro SO					ny	500 ex	400 ex	100 ex
13.	Hommentorp (ev spontan)						500 ex	70 ex	-
14.	Åhuset SO, Benestad sn							+	+
15.	Mölleholmen NV, Åhus sn							+	-
16.	Lund S (1992)							+	-
17.	Lund (N Värpinge)(1993)							>1000 ex	75 ex
18.	Ystad, N rondellen (1993)							+	-
19.	Ystad, O rondellen (1993)							200 ex	0 ex
20.	Staffanstorp SO							200 ex	0 ex
21.	Staffanstorp SV								50 ex
22.	Knästorp								50 ex
<i>Odlad</i>									
23.	Drakamöllan (NR L län)								+
24.	Brösarp (NR L län)				+	+	+	+	0 ex
25.	Hörjel				+	+	+	+	0 ex
26.	Klingavälsåns dalgång (NR,1992)				+	+	+	+	+
27.	Hjärup (1993)							+	100-tals
28.	Lund (S Värpinge)(1993)							+	1000 ex
								+	100-tal

Liten vildpersilja, *Aethusa cynapium ssp agrestis*

(Rapportör : Skånes Flora)

Malmöhus län

Extremt sällsynt

1. Dalby (veteåker) - Lunds kommun -
2. Tunneberga (vägkant) - Höganäs kommun -
3. Stora Görslöv (vägkant) - Höganäs kommun -
4. Häljarp (åkerkant) - Landskrona kommun 1994 - 0 ex
5. Slusås i Allerums sn - Helsingborgs kommun 1994 - sparsamt

Under 1994 är Bert Borgström i Väderstad i Östergötland den ende som rapporterat ett fynd av Liten vildpersilja i Skåne, dessutom från en **ny lokal**.

Kamomillkulla, *Anthemis cotula***Malmöhus län**

1 lokal i Skåne

1. Ven (Kungsgården) 1994 - förekommer

Fastigheten, som ägs av ASSI/DOMÄN, är till salu (sommaren 1994). Kommer nya markägare att påverka artens fortlevnad inom fastigheten ?

Selleri, *Apium graveolens*

(Rapportör : Göran Mattiasson)

Malmöhus län

UTDÖD i Sverige

I Sverige endast funnen tidigare i Malmöhus län.

1994 - obefintlig

- Falsterbohalvön (NR) - växtplatsen är 1994 översandad liksom -92 och -93.
- Smygehuk - arten rapporterad 1980 - ej återfunnen 1993 eller 1994.

Spädnarv, *Arenaria leptoclados*

(Rapportör : Allan Kristersson, Göran Mattiasson)

Malmöhus län

1 lokal i landet = Skåne

1. Falsterbohalvön

1994 - ca 500 ex

1993 blommade spädnarven rikligare än 1992 - ca 200 exemplar. 1994 var individriikedomen större men flertalet individ var mycket småvuxna till följd av sommarens torra.

Finlosta, *Bromus lepidus*

(Rapportör : Göran Holmström)

Malmöhus län

1 lokal i Skåne

1. Romeleåsen

1994 - 100-tals strån

Finlostan noterades 1993 i ett antal av ca 200 blommande strån (upptäckt 1992 - ett 25-tal strån). Arten finns beskriven i Lunds Botaniska Förenings Medlemsblad 1993:1. I Mossbergs flora är finlosta avbildad från en okänd lokal i Svalöv.

Ängslosta, *Bromus racemosus*

(Rapportör : Göran Holmström)

Malmöhus län

1 lokal i landet = Skåne

1. Bingsmarken

1994 - ca 50 strån

Under 1993 noterades ett par hundra blommande strån.

Råglosta, *Bromus secalinus*

(Rapportör : Göran Mattiasson)

1994 - 2 lokaler

Råglosta är idag inte känd som vildväxande på någon plats i Skåne. Utgången från lokalen väster om Lund, Malmöhus län (se årsrapport 1992). Odlas i

Malmöhus län

1. Klingavälsåns dalgång (naturreservat, allmogeåker)
2. Hörjel (försöksgård)

Åtgärder : Riklig förekomst i både 1993 och 1994 års allmogeåkrar i Klingavälsåns dalgång - Se åtgärder Klätt. Någon insådd av råglosta har 1994 inte skett i naturreservaten i Brösarp eller Drakamöllan, Kristianstads län.

Svartklint, *Centaurea nigra*

(Rapportör : Karin Segerbäck)

Malmöhus län

2 lokaler i Skåne

1. Björnstorp
2. O Högestad

1994 - ca 250 individ**1994 - ca 250 individ**

Oförändrad situation jämfört med de senaste åren.

Stinkmålla, *Chenopodium vulvaria*

(Rapportör : Allan Kristersson, Bengt Örneberg)

Malmöhus län

3 lokaler i landet = Skåne

1. Skanör
 - a) Västergatan
 - b) Östergatan
2. Falsterbo
3. Malmö (trädgård)

1994 - ca 30 ex

4 ex

ca 25 ex

1994 - få ex**1994 - 1 ex**

Stinkmållan har rapporterats från samtliga lokaler 1993 och 1994. Arten finns rikligare än på länge (fröreserven !) på Östergatan trots att den ansågs utgången 1992. Dessutom finns relativt individrika bestånd av stinkmållan i trädgårdarna i Skanör-Falsterbo. Artens framtid i Malmö är mycket osäker.

Jättefräken, *Equisetum telmateia*

(Rapportör : John Kraft)

Malmöhus län

3 lokaler i landet = Skåne

1. Ven (naturreservat)
2. Glumslöv
3. Viken (naturreservat)

1994 - riklig förekomst**1994 - 3 ex****1994 - 31 ex**

Vid närmare undersökning av den nyfunna växtplatsen för jättefräken i naturreservatet vid Viken 1993 upptäcktes totalt 31 exemplar, vilket tyder på att arten funnits på växtplatsen några år före upptäckten. Landets enda livskraftiga bestånd av jättefräken med hundratals individ finns på Ven och i naturreservatet som omfattar backafallen.

Åtgärder : Vid Glumslöv har växtplatsen återigen röjts för att gynna jättefräken. Av planteringarna vid Ålabodarna (1991) visade sig 1994 - liksom 1993 - inte ett enda individ. Därför har nya inplanteringar i området utförts under våren 1994 - fortfarande individ av samma proveniens som tidigare funnits på platsen.

Kålsenap, *Erucastrum gallicum*

(Rapportör : Bengt Örneberg)

1994 - ej sedd

Kålsenapen har trots eftersökningar inte påträffats på sin växtplats vid Klagshamn under 1994. Senast iakttagen i Klagshamn 1991.

Klotullört, *Filago vulgaris*

(Rapportör : Alf Porenus)

Malmöhus län

5 lokaler i landet = Skåne

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994
1. Grönby	150 ex	70 ex	65 ex	51 ex	0 ex	525 ex	108 ex
2. Kämpinge	25 ex	5 ex	0 ex	0 ex	0 ex	0 ex	0 ex
3. Landskrona					200 ex	100 ex	52 ex
4. Tofta							ca 400 ex
5. Malmö							ca 100 ex
6. Helsingborg							ca 130 ex

Klotullörten har under 1994 upptäckts på **3 NYA LOKALER**, i Malmö och Landskrona under inventeringsarbete. Växtplatserna skiljer sig väsentligt : på en åkermark i träda vid Tofta öster om Landskrona, på rangerbangården i Malmö (OBS ! tillträdesförbud råder för allmänheten) samt i Fredriksdals Botaniska trädgård i Helsingborg.

Klotullörten har en osäker framtid i Grönby och Landskrona. På 2 (med 2 respektive 12 små individ) av sina 3 växtplatser vid Grönby är arten starkt hotad av igenväxning - trots de floravårdsåtgärder som tidigare vidtagits. Växtplatsen på en tomt i centrala Landskrona är inte heller någon långsiktigt sett trygg växtplats. Det är ännu inte avgjort hur tomten ska användas i framtiden.

Tysk ginst, *Genista germanica*

(Rapportör : Göingebygdens Biologiska Förening)

1 lokal i landet=Halland

1994 - utgången ur Skåne

Tysk ginst finns inte längre i Skåne. Göingebygdens Biologiska Förening har under 1993 låtit bränna det område som fram till och med 1991 var den enda växtplatsen i Skåne för tysk ginst. Åtgärden har inte resulterat i att några nya plantor visat sig under 1994. Arten får därför tills vidare anses som utgången ur Skåne.

Ängskorn, *Hordeum secalinum*

(Rapportör : John Kraft)

Malmöhus län

3 lokaler i landet = Skåne

1. Foteviken (3 platser)	1994 - förekommer
2. Löddeåns mynning (naturreservat)	1994 - förekommer
3. Saxåns mynning (naturreservat)	1994 - förekommer

På de betade havsstrandängarna utmed Öresundskusten har det efter 1994 års sommartorka inte varit möjligt att fastställa hur riklig förekomsten av ängskorn varit, bara att arten fortfarande finns kvar på sina växtplatser. Ängarna vid Foteviken har i år varit särskilt hårt betade. Planteringar och insädd av ängskorn på ängarna kring Saxåns mynning har följts upp och ny insädd har skett 1994.

Spjutsporre, *Kickxia elatine*

(Rapportör : Ragnar Ericson)

	<u>1993</u>	
1. Klagshamn	100-tal ex	5 lokaler i Skåne
2. V.Klagstorp	100 ex	1994 - >200 ex
3. Lomma	1 ex	1994 - 0 ex
4. Alnarp	>1000 ex	1994 - >100 ex
5. Lund-Dalby	ca 75 ex	1994 - 3 ex

Spjutsporren hade 1993 sitt bästa år i mannaminne. Även 1994 har arten uppenbarligen haft ett gott år. Försöksodlingarna i Alnarp är idag artens enda säkra växtplats i Skåne.

Planer på bebyggelse med tillhörande anläggningar i Klagshamn är ett uppenbart hot mot förekomsten av spjutsporre i området.

Utsädeskontrollen mellan Lund och Dalby flyttar nu till Svalöv, vilket innebär att marken övergår i konventionell odling, vilket spjutsporren inte överlever. Ytterligare en av spjutsporrrens växtplatser går därmed förlorad. Arten kommer i fortsättningen bara att ha en känd växtplats i området. Länsstyrelsen har tecknat avtal med denne markägare, vilket bör skydda växtplatsen och därmed arten ytterligare några år.

Vårviol, *Lathyrus sphaericus*

(Rapportör : Alf Porenus)

Malmöhus län	
1. Kullaberg (naturreservat)	1 lokal i landet = Skåne 1994 - 54 ex

Vårvialen har på Kullaberg sin enda växtplats i landet. Den har tidigare också funnits utanför Göteborg men är numera utgången. Arten upptäcktes på Kullaberg 1869 och förekommer idag på två platser inom naturreservatet.

Flytsvalting, *Luronium natans*

(Rapportör : Mats Gustafsson)

Kristianstads län	
1. V. Karup (naturreservat)	2 lokaler i landet varav 1 lokal i Skåne 1994 - --

Flytsvaltingen växer i 3 dammar i V. Karup på Bjärehalvön varifrån arten är känd sedan 1783. Samtliga dammar är belägna inom område som är naturreservat. Flytsvalting är dessutom känd från en plats i Halland, där den upptäcktes 1988.

Sandnörel, *Minuartia viscosa*

(Rapportör : Sam Skällberg (Kristianstads Naturskyddsförening))

Kristianstads län

<u>År</u>	<u>Antal exemplar</u>
1988	50 ex
1989	200 ex
1990	> 200 ex
1991	> 1000 ex
1992	> 10000 ex
1993	> 10000 ex
1994	> 10000 ex

1 lokal i landet = Skåne
1994 - > 10000 ex

Sandnörel har sin enda växtplats i landet vid Lyngsjö. Förekomsten av sandnörel var betydligt sparsammare -94 än -93.

Kattmynta, *Nepeta cataria*

(Rapportör : Tord Holm)

5 lokaler i Skåne

1994 - 48 ex

Kristianstads län (7 och 8 i Malmöhus län)							
LOKAL	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994
1. Vankiva	10 ex	12 ex	17 ex	25 ex	15 ex	19 ex	11 ex
2. Lommarp	10 ex	16 ex	8 ex	24 ex	10 ex	13 ex	7 ex
3. Ivön	0 ex	3 ex	1 ex	0 ex	0 ex	0 ex	0 ex
4. Vanneberga	-	40 ex	48 ex	10 ex	18 ex	20 ex	23 ex
5. Vinslöv	-	34 ex	5 ex	29 ex	15 ex	16 ex	7 ex
6. Åhus	-	-	1 ex	0 ex	0 ex	0 ex	0 ex
7. Ven				1 ex	-	-	-
8. Lund						8 ex	-
Summa	20 ex	105 ex	80 ex	89 ex	58 ex	76 ex	48 ex

Kattmyntan tillhör idag vår floras riktiga rariteter och arten är för sin överlevnad starkt beroende av öppna platser på grund av sin svaga konkurrensförmåga.

Tistelsnyltrot, *Orobanche reticulata*

(Rapportör : Inger Friberg)

Västergötland samt

Malmöhus län

3 lokaler i Skåne

1. Rövarkulan (naturreservat)

1994 - 138 ex

2. Ask (frösådd från Västergötland omkr 1980)

1994 - 0 ex**Kristianstads län**

3. Säterholm, V. Vram (inplanterad från lokal 1)

1994 - 19 ex

Tistelsnyltrotten förekommer i Skåne spontant på en lokal, medan förekomsterna på de båda övriga platserna är resultatet av inplantering resp. frösådd.

Skuggbräken, *Polystichum braunii*

(Rapportör : Thomas Arnström, Janne Johansson)

3 lokaler i landet varav

2 i Skåne

Kristianstads län

1. Örkelljunga

1994 - förekommer**Malmöhus län**

2. Söderåsen

1994 - förekommer

Skuggbräken har tidigare endast varit känd från Skåne. men upptäcktes 1993 på en tredje lokal i landet belägen i Värmland. Artens status i Skåne är densamma som tidigare - se årsrapport 1992 eller Lunds Botaniska Förenings meddelande nr 2 1994 (Torbjörn Tyler).

Knölnate, *Potamogeton trichoides*

1 lokal i landet = Göteborg

UTDÖD i Skåne

Undersökningar visade redan 1989 att knölnate inte längre tillhör den skånska floras arter. Artens enda återstående växtplats i landet finns nu i Göteborg.

Sandpyrola, *Pyrola rotundifolia* ssp *maritima*

39

UTDÖD i Sverige och
UTDÖD i Skåne

Sandpyrolan tillhör inte längre den svenska florans arter. Den har försvunnit från växtplatsen i Stångby mosse (Malmöhus län) liksom från sin växtplats i Halland.

Bäckfräne, *Rorippa microphylla*

(Rapportör : Lennart Segerbäck)

Malmöhus län

1. Södra Sandby

1 lokal i landet = Skåne
1994 - 102 ex

Södra Sandby

Antal individ		1991	1992	1993	1994
1989	1990				
84	69	17	52	118	102

Under 1994 har bäckfräne påträffats utmed Sularpsån på skilda platser. Arten förekommer både inom och utanför naturreservatet Fågelsångsdalen, både uppströms och nedströms. Uppströms har bäckfräne åter etablerat sig på platser där den tidigare iakttagits men under senare år varit försvunnen. Ett 50-tal individ fanns 1993 och 1994 inom naturreservatet Fågelsångsdalen, vilket är mer än som noterats under Floraväktarverksamheten sedan 1988. Det är inte utslutet att detta är ett resultat av sommartorka och lågvattensituationer, som uppenbarligen skapat goda gröningsbetingelser för bäckfränen utmed bäcken.

Bäckfräne är tidigare uppgiven från S.Sandby och platser mellan S.Sandby och Sularpsbäckens utlopp i Kävlingeån. Knut Eriksson har 1994 återfunnit bäckfränen på dessa lokaler i samband med "Naturvårdsinriktad inventering av Arendala-Kungsmarken-Flyinge" på uppdrag av Lunds kommun. Individantalet från dessa platser ingår inte i årets redovisning.

Blomsterbjörnbär, *Rubus polyanthemus*

(Rapportör : Tord Holm)

Kristianstads län

1. Hallands Väderö (naturreservat)

3 lokaler i landet = Skåne

Malmöhus län

2. Farhult
3. Mölle (21 platser, bl a inom Kullabergs naturreservat)

Blomsterbjörnbär kännetecknas liksom övriga björnbärsarter av livskraft och stor motståndskraft mot mekanisk påverkan. Arten torde inte behöva årlig tillsyn och har därför inte närmare undersökts 1994. Se vidare i 1992 års sammanfattande rapport !

Pyramidbjörnbär, *Rubus pyramidalis*

(Rapportör : Tord Holm)

Malmöhus län

1 lokal i landet = Skåne

1. Farhult (3 platser)

Pyramidbjörnbär kännetecknas liksom övriga björnbärsarter av livskraft och stor motståndskraft mot mekanisk påverkan. Arten torde inte behöva årlig tillsyn och har därför inte närmare undersökts 1994. Se vidare i 1992 års sammanfattande rapport !

Fältnarv, *Sagina apetala ssp. apetala*

(Rapportör : Richard Åkeson)

Kristianstads län

3 lokaler i landet = Skåne

1. Listarum
-
2. Stenshuvud

--
1994 - förekommer**Malmöhus län**

3. Kullaberg (naturresevat)

1994 - ca 80 ex**Småfrossört, *Scutellaria minor***

(Rapportör : Mats Gustafsson)

Kristianstads län

1 lokal i landet = Skåne

1. Bjärehalvön (15 platser inom naturresevat)

1994 - förekommer

Se vidare i 1992 års sammanfattande rapport !

Kärnocka, *Senecio congestus*

(Rapportör : Henrik Johansson, Göran Mattiasson, Kristianstads Naturskyddsförening, Bengt Sigfridson)

Kristianstads län

2 lokaler i landet = Skåne

1. Allarp, Levrasjön

1994 - förekommer rikligt**Malmöhus län**

2. Svedala

1994 - ca 50 ex

Kärnockan är en exklusiv skånsk art, som främst växer på fuktig, störd mark, gärna med markblottor som skapas av nötkreatur. Arten är konkurrenssvag. Se vidare i 1992 års rapport ! Kristianstads Naturskyddsförening följer särskilt artens utveckling vid Levrasjön. Kärnockan finns bara i en livskraftig population i landet. Kan Svedala-förekomsten, som verkligen blommat upp 1994, återigen bli ett av landets livskraftiga bestånd ?

Malmöhus län

Ystad	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994
Lokal 1	ca 75 ex	-	10 ex	11 ex	0 ex	0 ex	0 ex	0 ex	0 ex
Lokal 2	ca 50 ex	-	16 ex	25 ex	-	5 ex	0 ex	0 ex	0 ex
Lokal 3	-	-	10 ex	12 ex	2 ex	0 ex	0 ex	0 ex	0 ex
Lokal 4	-	-	0 ex	0 ex	0 ex	0 ex	0 ex	0 ex	0 ex
Svedala	-	-	-	10 ex	2 ex	0 ex	0 ex	1 ex	ca 50 ex

Kristianstads länLevrasjön >1000ex >150 ex >200 ex >200 ex **rikligt**

Flikstånds, *Senecio erucifolius*

(Rapportör : Leif Runeson)

Malmöhus län

2 lokaler i landet = Skåne

	1989	1990	1991	1992	1993	1994
1. Håslöv (NM)	550	450	670	260	530	275
2. Kungstorp	1200	1300	1250	2500	1100	2000
3. Stångby	150	8	2	0	0	0

I Kungstorp har beståndet ökat kraftigt på norra sidan vägen, uppenbarligen genom en omfattande nyetablering från frön. Beståndet längs åkerrennen har däremot minskat kraftigt och halverats genom att åkermarken plöjts upp 0,5 meter längre ut än tidigare.

I Håslöv finns nu ca 75 av de 275 exemplaren utanför naturminnet.

Fältnocka, *Senecio integrifolius*

(Rapportör : Kristianstads naturskyddsförening)

Kristianstads län

7 lokaler i landet = Skåne

Kristianstads naturskyddsförening har under sommaren 1994 specialinventerat förekomsterna av fältnocka i nordöstra Skåne. Som jämförelse redovisas nedan 1992 års undersökningsresultat.

Kristianstads län	Antal 1992	1994	Skötsel
1. Benestad	50 ex	+	Naturresevat
2. Ullstorp i Kverrestad	ca 150 ex	+	NOLA-avtal
3. Tosteberga i Trolle-Ljungby	fåtal	213 ex	Naturresevat
4. Åby i Ivetofta	0 ex	0 ex	NOLA-avtal
5. Edenryd i Ivetofta	496 ex	664 ex	NOLA-avtal
6. Grödbý i Ivetofta (3 bestånd)	406 ex	362 ex	NOLA-avtal
7. Råby i Ivetofta	556 ex	1241 ex	NOLA-avtal
8. Lövhall i Österslöv	6 ex	-	NOLA-avtal
Summa :	ca 1650 ex		

Växtplatserna i Edenryd och på andra platser har uppenbarligen tidigare kvävegödslats, vilket är ett starkt hot mot artens fortbestånd även om individantalet både lokalt och totalt ökat jämfört med 1992. Mera djupgående analyser bör göras av det förnämliga materialet för att kunna dra mera långtgående slutsatser.

Ängssilja, *Silaum silaus*

(Rapportör : Anders Larsson, Göran Mattiasson)

Malmöhus län

1 lokal i landet = Skåne

1. Hörte (Dybeck) (NM) **1994 - 12 ex**

Situationen är vad gäller individantal av spontant förekommande plantor i stort oförändrad för ängssiljan jämfört med 1992 och 1993.

Humlesuga (läkebetonika), *Stachys officinalis*

(Rapportör : Hans Larsson, Göran Mattiasson)

Malmöhus län

5 lokaler i landet = Skåne

1. Kungsmarken (naturresevat) **1994 - 73 ex**
 2-5. Stehag (4 lokaler) **1994 - förekommer**

Sårbara arter Hotkategori 2

Rosenlök, *Allium carinatum*

(Rapportör : Kristianstads Naturskyddsförening, Göran Mattiasson, Bo Petersson)

10 lokaler i landet =Skåne

	1990	1991	1992	1993	1994
Malmöhus län					
1. Kungsmärken (naturreservat)	+	+	150 ex	50 ex	100 ex
2. Kullaberg (naturreservat)	0	+	-	+	-
3. Höjeå (väg), Lund	+	+	500 ex	+	10 ex
4. Höjeå (järnväg), Lund			100 ex	+	30 ex
5. Stångby		+	100 ex	-	0 ex
6. Fjellie, Bjärred		+	-	-	-
7. Fågelsångsdalen (naturreservat)	0	0	0 ex	0 ex	+
8. Zackows mosse				+	
Kristianstads län					
9. Kristianstad	+	+	100 ex	400 ex	400 ex
10. Munka Tågarp	+	+	150 ex		300 ex

Växtplatsen vid Stångby var slagen 1994. Knut Eriksson rapporterar om fynd av rosenlök i Fågelsångsdalen vid sin inventering av Fågelsångsdalen 1994.

Renkavle, *Alopecurus myosuroides*

(Rapportör : Ulla-Britt Ericsson, Göran Mattiasson, Skånes Flora)

Malmöhus län

15-tal lokaler i Skåne

Renkavlen har blivit allt vanligare under senare år. Arten är ettårig och förekommer ymnigt i vissa områden som åkerogräs eller i anslutning till odlingar. Renkavlen rapporteras t o m svår att spruta bort i sädesfälten ! Arten har sin huvudutbredning i nordvästra Skåne i trakten kring Landskrona - Bjuv - Helsingborg , i Lund - Dalby-området samt söder om Malmö. Renkavle är idag känd i Skåne från följande områden, ofta på flera platser i anslutning till här angiven växtplats.

Malmöhus län	1994	1994
1. Vrams Gunnarstorp	rikligt	2. Bjuv rikligt
3. Landskrona	förekommer	4. Häljarp sparsamt
5. L Harrie	-	6. Lund - Hjärup noterad
7. Lund - St. Råby	rikligt	8. Lund - Dalby rikligt
9. Dalby	förekommer	10. Malmö förekommer
11. Bunkeflo	rikligt	12. Nordanå förekommer
13. Fleninge	rikligt	14. Rögte rikligt

Taggkörvel, *Anthriscus caucalis*

Taggkörvel förekommer i första hand utmed kusten mellan Trelleborg och Malmö, där den gärna växer i anslutning till tångvallar eller på ruderatmark. Under 1994 har bl a rapport inkommit om 1000-tals individ i Burlöv. Mellan Malmö och Landskrona är arten jämförelsevis sällsynt - t ex vid Järavallen söder om Landskrona. Arten finns också rapporterad i inventeringen av Skånes Flora från Mossbylund, Vomb samt Åhus i Kristianstads län.

Klubbfibbla, *Arnoseris minima*

(Rapportör : Berit Abrahamsson)

Klubbfibblan förekommer huvudsakligen på Vombsänkans sandiga marker. Den torra sommaren 1994 var återigen ett gott år för klubbfibblan. Lokaluppgifter och populationsförhållanden redovisas i tabellen nedan.

Malmöhus län						
	1989	1990	1991	1992	1993	1994
1. Revingefältet	3 ex	12 ex	10 ex			
2. Veberöd	7 ex	10 ex	500 ex		0 ex	60 ex
3. Sjöbo	10 ex	200 ex	300 ex		400 ex	400 ex
4. Ljungen, Veberöd		100-tal	100 ex		1000-tal	>1000 ex
5. O Hasslemölla		1000-tal	1000-tal	100 ex	1000-tal	>1000 ex
6. Hemmestorp		1000-tal	10 ex	0 ex	0 ex	-
7. V Helgagården		70-tal	400 ex		10 ex	250 ex
8. V Henriksdal		10-tal	100 ex		150 ex	30 ex
9. NV Ljungen (4)			500 ex		500 ex	800 ex
10. V Everlövs			200 ex	0 ex	20 ex	500 ex
11. Hemmestorp, Ljungbacken			500 ex	1000-tal	100 ex	>1000 ex
12. Hemmestorps eke NO			1000-tal		1000-tal	800 ex
13. Orehus			100 ex	0 ex	1000-tal	25 ex
14. Vomb			1000-tal	1000-tal	1000-tal	800 ex
15. Flyinge			få ex			
16. Lund			1 ex	0 ex		0 ex
17. Ålstorp			10 ex	8 ex	0 ex	0 ex
18. Asmundtorp		30-tal				
19. S om Sövdesjön				få ex		
20. Genarp						+

Rutlåsbräken, *Botrychium matricariifolium*

(Rapportör : John Kraft, Göran Mattiasson)

Malmöhus län

UTDÖD i Skåne

1. V. Ringsjön (sedd senast 1984)
2. Järavallen (sedd senast 1987)
3. Nybroåns mynning (sedd under 1980-talet)

Kristianstads län

4. Stenshuvud (ej sedd under 1980- och 90-talet)

Arten har inte iakttagits i Skåne sedan 1987 trots efterforskningar och får därför tills vidare betecknas som utgången ur landskapet.

Brinklosta, *Bromus commutatus*

(Rapportör : Göran Holmström)

4 lokaler i landet varav

Malmöhus län

2 lokaler i Skåne

1. Landskrona, östra delen **1994 - 100-tal strån**
2. Landskrona **1994 - 100-tal strån**

Brinklostan har i år rapporterats från en **ny lokal** i Landskrona, där den är känd sedan gammalt av Arne Emanuelsson. Belägg finns också från fynd av arten 1990 i Kullabygden - finns den kvar ? "Bromus commutatus tillhör åter den skånska floran !" rapporterade Göran Holmström 1993, då brinklostan återupptäcktes på en vall i jordbrukslandskapet utanför Landskrona. Arten har tydligen klarat sig bra. Frågan är 1994 - Hur länge till ? Västkustbanan planeras dras öster om Landskrona och kan komma att beröra brinklostans växtplats.

Strandbräsma, *Cardamine parviflora*

(Rapportör : Allan Kristersson)

Malmöhus län

1 lokal i Skåne

1. Falsterbohalvön

1994 - 0 ex

Under 1993 blommade ca 100 individ av strandbräsma (10 ex 1992). Efter den torra sommaren 1994 kunde inte något exemplar återfinnas.

Raggarv, *Cerastium brachypetalum***Kristianstads län**

Sällsynt, antalet lokaler

1. Stenshuvud (nationalpark)

i Skåne ännu inte klarlagt

Malmöhus län

2. Råå vallar
3. Hilleshögs dalar (naturreservat)

Bantistel, *Cirsium canum*

(Rapportör : Bengt Sigfridson)

Malmöhus län

1 lokal i landet = Skåne

1. Bara

1994 - förekommer

"Bara i Bara blommar bantisteln" var en av tidningsrubrikerna sommaren 1994. Bantistel har sin växtplats i nära anslutning till bebyggt område. Svedala kommun har bland annat uppmärksammat förekomsten av den ovanliga arten genom att ge en av de närbelägna gatorna namnet Bantistelgatan.

ÅTGÄRD : Länsstyrelsen i Malmöhus län har 1994-06-15 förklarat växtplatsen för bantistel som naturminne. Detta innebär bl a att arten inte får skadas genom plockning eller uppgrävning. Växtplatsen ska skötas av naturvårdsförvaltaren Svedala kommun enligt angivna skötselinstruktioner i syfte att skydda artens växtplats och därmed dess framtida existens.

Ljungs närja, *Cuscuta epithimum***Kristianstads län**

Sällsynt, antalet lokaler i

1. Kjugekull
2. Degeberga
3. Ivö (1990)

Skåne ännu inte klarlagt

1994 - rikligt

-

-

Malmöhus län

4. Klågstorp

1994 - +**Knippnejlika, *Dianthus armeria*****Kristianstads län**

1 lokal i Skåne

1. N. Mellby socken

1994 - 1 ex

Knippnejlikan har 1994 påträffats i ett exemplar i N. Mellby socken. Detta fynd på ny lokal är det första sedan 1967, då arten påträffades i grannsocknen Vinslöv. Fyndet har gjorts i samband med inventeringen av Skånes Flora.

Praktnejlika, *Dianthus superbus*

(Rapportör : Berit Abrahamsson)

Malmöhus län

9 platser i Skåne

Malmöhus län		1989	1990	1991	1992	1993	1994
1.	Sandhammaren	100 ex	90 ex	80 ex	20 ex	60 ex	40 ex
2.	Smygehuk O Smygehuk V	25 ex	20 ex	50 ex	0 ex	2 ex	0 ex
3.	Stavsten	>1000 ex	>1000 ex	>1000 ex	>1000 ex	>1000 ex	>1000 ex
4.	Hammars näs	>1000 ex	>1000 ex	>1000 ex	>1000 ex	>1000 ex	>1000 ex
5.	Vellinge ängar	-	3 ex	7 ex	0 ex	0 ex	>1000 ex
6.	Klagshamn	< 5 ex	3 ex	15 ex	5 ex	0 ex(veg)	
7.	Lemmeströ	15 ex		250 ex	0 ex	15 ex	3 ex
8.	Hyby	<5 ex		4 ex	UTDÖD		
9.	Kungsmarken	-	1 ex	3 ex	-	-	0 ex
10.	Igelösa	100 ex	90 ex	60 ex	50 ex	15 ex	30 ex

Praktnejlikan är FRIDLYST i Skåne.

Praktnejlikan har glädjande nog hittats i stort antal av Floraväktaren på en ny växtplats i Smygehuk, i närheten av den tidigare kända lokalen som rapporterna från 1989 - 1993 representerar. 1994 kunde dock inte något blommande individ återfinnas på den gamla växtplatsen.

Allvarigare är det i Klagshamn, där praktnejlikan redan 1993 beskuggades i sådan omfattning att den inte längre gick i blom och bara kunde registreras i vegetativ form. Det är hög tid att Malmö kommun som markägare snarast vidtar erforderliga åtgärder för att arten ska kunna överleva på platsen.

Hos den naturvårdsansvariga miljöförvaltningen i Trelleborgs kommun har Praktnejlikan blivit den symbol som pryder kommunala meddelandelappar. Men det förpliktigar också att Trelleborgs kommun som markägare till Stavstenförekomsten ger arten ett säkert och varaktigt skydd. Praktnejlikan och dess växtplatser har inte skötts på ett tillfredsställande sätt under 1994, när Trelleborgs golfklubb arrenderat marken. Golfklubben har nämligen inte levt upp till de överenskommelser som klubben gjort, inte heller till de åtgärder klubben förbundit sig att vidta för att skydda praktnejlikan och dess växtplatser. Under 1994 har golfklubben i strid med överenskommelser klippt områden med praktnejlikor kontinuerligt under sommaren och inte tidigast den 1 oktober som överenskommelsen anger. Praktnejlikan har därför haft en sämre blomning och frösättning än normalt 1994. Detta har påtalats för både golfklubb, kommun och Länsstyrelse av Biologiska Föreningen i Trelleborg. Det är viktigt att kommunen aktivt arbetar tillsammans med bl a Trelleborgs Biologiska Förening för att både följa upp artens utveckling och skydda praktnejlikans växtplatser i området.

Golfklubbens planerade utbyggnad av golfbanan vid Stavstensudde västerut utmed kusten på befintlig fotbollsplan med omgivning kommer att förstöra praktnejlikans växtplatser i dessa delar av området, om utbyggnaden får komma till stånd.

Trelleborgs Biologiska Förening har efter kontakter 1994 med Floraväktarverksamheten konstaterat att praktnejlikan i Stavsten inte har utvidgat sitt utbredningsområde under 1990-talet, snarare att vissa växtplatser i anslutning till golfbanan gått tillbaka.

Småtörel, *Euphorbia exigua*

(Rapportör : Ragnar Ericson, Sven-Åke Hanson, Allan Kristersson, Magnus Magnusson, Göran Mattiasson, Leif Runeson, Skånes Flora)

Malmöhus län

Antalet lokaler i Skåne
är inte slutligt klarlagt

1994		1994	
1. Stångby	500 ex	2. Lund	150 ex
3. St Råby	>500 ex	4. Dalby	
5. Staffanstorp		6. Alnarp	3 ex
7. Burlöv		8. Malmö	
9. Klagshamn		10. Ö.Grevie	
11. V. Klagstorp		12. Vellinge	
13. Ven		14. Fleninge	125 ex (1992)
15. Bonderup	+		

Lokal 3 St. Råby inkluderar även växtplatser längre österut i jordbrukslandskapet såsom t ex Utsädeskontrollen och området mot Bjällerup.

Stor ögontröst, *Euphrasia rostkoviana ssp rostkoviana*

(Rapportör : Kristianstads Naturskyddsförening, Richard Åkeson)

Stor ögontröst (ssp rostkoviana) är känd från

8 lokaler i ISkåne

Malmöhus län		1978	1991	1992	1993	1994
1. Dagstorp (naturreservat)	160 ex	8 ex	0 ex	11 ex	5 ex	
2. Stångby (naturreservat)	1600 ex	250 ex	-	100 ex	100 ex	
3. Fårarp (NOLA-avtal)	1000 ex	1000 ex	550 ex	+	100 ex	
4. Högesta mosse (naturreservat)	54 ex	300 ex	900 ex			
5. Baldringe, Ljungatorpskärrer	2100 ex	10 ex	67 ex			
Kristianstads län						
6. Benestad (naturreservat)	500 ex	2300 ex	1550 ex	+	+	
7. Ullstorp (NOLA-avtal)	7000 ex	3700 ex	5500 ex		+	
8. Smedstorp	400 ex	0 ex	-	UTGÅNGEN	+	
9. Siesjö (NOLA-avtal)		1000-tals	-	minskar	+	

Stor ögontröst är idag en akut hotad art, som bör följas regelbundet. För samtliga skånska lokaler finns idag särskilda skötselavtal, antingen inom naturreservat eller med brukaren av marken. Det bör därför ankomma på brukaren tillsammans med myndigheterna att kontinuerligt följa upp effekterna av skötseln och avtalen genom att följa utvecklingen av den stora ögontröstens populationsstorlek. En bättre indikatorart är svårt att tänka sig.

Skärblad, *Falcaria vulgaris*

(Rapportör : Anna Maria Härstedt, Göran Mattiasson, Torbjörn Tyler, Bengt Örneberg)

Skärblad är ett svårutrotat och därmed långlivat ogräs. Arten är känd från väg- och åkerkanter på 12 platser i Skåne. Beståndet i Harlösa är det största nu kända i Skåne. Under 1994 har glädjande nog ännu en **ny växtplats** för skärblad påträffats, denna gång i Fuglie. Beståndet är utspritt utmed en vägsträcka av ca 25 meter och innehåller många vackra exemplar. Hot : sjuka almar måste tas bort och samtidigt ska vägen breddas, vilket kommer att skada en del exemplar.

Skärblad, *Falcaria vulgaris* (fortsättning)

	1990	1991	1992	1993	1994
Malmöhus län					
1. Vellinge	10-15 ex		ca 15 ex	+	25 ex
2. Sibbarp	1 ex	1 ex	1 ex (2m ²)	+	1 ex
3. Burlöv	ca 20 ex		ca 20 ex	+	20 ex
4. Bara	ca 65 ex	ca 30 ex	ca 100 ex	+	50 ex
5. Klågerup	ca 25 ex		ca 30 ex	+	30 ex
6. Hyltarp				10 ex	10 ex
7. Baldringe		ca 30 ex		ca 75 ex	50 ex
8. Ljungastorp	8 ex		-		10 ex
9. Harlösa	ca 50 ex	ca 50 ex	ca 50 ex		ca 80 ex
10. Fuglie					+
Kristianstads län					
11. Munka Tågarp		ca 30 ex	ca 50 ex		50 ex
12. Skälderviken			ca 10 ex		-

Skärblad, *Falcaria vulgaris*

Luddvårlök, *Gagea arvensis*

(Rapportör : Bertil Nosslin, Åke Svensson)

Luddvårlöken har under den senaste 25-årsperioden rapporterats från totalt 16 växtplatser i Skåne. Under 1994 har luddvårlökens växtplatser specialgranskats.

Luddvårlöken är starkt bunden till kyrkogårdsmiljöer, där den har funnit sin största överlevnadsplats. Under 1994 har **4 nya lokaler** för luddvårlök upptäckts. En av de individrikaste lokalerna för arten upptäckts på kyrkogården i Gislöv, varifrån den dock tidigare varit känd.

Malmöhus län	Blommande exemplar														
	1979	-80	-81	-82	-83	-84	-85	-86	-87	-88	-89	-90	-91	1994	
Kyrkogårdar															
1. Burlöv (gamla)	0	2	1	6	22	9	7	10	1	-	-	0	0	4	
2. Skanör	40	52	7	29	55	-	13	19	8	11	23	>100	>100	124	
3. St. Hammar (nya)	1	4	0	1	3	4	-	-	0	-	-	13	-	10	
4. Eskilstorp	4	3	1	1	0	1	-	2	1	-	-	0	0	0	
5. Södra Åkarp	5	0	10	38	15	11	-	5	2	-	-	0	5	41	
6. Kyrkoköpinge	2	0	-	1	-	1	-	-	-	0	-	0	-	1	
7. Hököpinge	0	-	-	-	-	15	7	4	-	-	-	5	4	2	
8. Dalköpinge	0	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	0	
9. Simlinge	0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	
10. Gislöv														81	
11. Södra Åby														2	
12. V. Vemmerlöv														12	
Trelleborg															
13. Högalid	6	4	-	5	-	5	-	-	1	2	-	0	-	5	
14. Petersborg	-	0	-	6	-	9	flyttad -84 p g a byggnation till a-d								
a. Dalajär										0		0		0	
b. Stadsparken										0				0	
c. kv. Stuckatören										1		2		0	
d. Smygehamn														0	
15. Gamla kyrkan	0	0	-	+	-	1	-	-	0	0	-	0	-	1	
16. V. kyrkogården	1	0	-	4	-	1	-	-	1	0	-	1	-	12	
17. Liljeborgsskolan	-	1	-	+	-	0	-	-	0	0	-	0	-	0	
18. Boklunden Skolg.	-	0	-	+	-	1	-	-	0	1	-	0	-	0	
19. N. kyrkogården														12	

0 = besökt, intet fynd + = besökt, funnen - = ej besökt

Uppgifter om antalet luddvårlökar som finns på de olika lokalerna under ett år kan variera beroende på när på våren besöket äger rum. Luddvårlöken är utsatt för både krattor och besprutning, som försöker hålla icke önskvärd vegetation borta från gravplatserna. Individantalet varierar därför under året. Det är förvånansvärt att arten trots allt lyckats överleva på dessa platser. Samtidigt tyder detta på att det finns åtskilliga lökar i marken som med tiden kommer att leda till nya blommande individ. Vegetativa vårlöksblad bekräftar denna uppfattning. På grund av osäkerheten i artbestämningen av vegetativa blad har dessa inte räknats.

Resultatet av utplanteringen av luddvårlök från Högalid 1984 har följts upp 1994. Efter 10 år kan konstateras att inget enda exemplar stod att finna. Det finns därför goda skäl att vara särskilt aktsam om de befintliga lokalerna.

I Skanör, Gislöv och Simlinge har personalen informerats om artens förekomst med en begäran att också vara rädd om luddvårlöken. I Skanör har kyrkorådet tidigare bekräftat att arten skall skyddas.

Kärnäva, *Geranium palustre*

(Rapportör : Berit Abrahamsson)

Lokaler i Skåne samt

1 lokal i Uppland

Kärnävan är en sydlig art, som är bunden till högörtängar i Skåne. Fler lokaler bör komma fram under inventeringen av Skånes Flora. Kärnäva vid Gluggstorp (6) förekommer såväl på mark utmed järnvägsbanken (ca 25 ex) som på den österut belägna ängsmarken (ca 100 ex).

Malmöhus län

	1990	1991	1992	1993	1994
1. Karatofta utanför Svalöv	ca 70 ex	150 ex	60 ex	35 ex	30 ex
2. Färstorp utanför Trolleholm	> 500 ex		400 ex	400 ex	400 ex
3. Rövarkulan (NR)	ca 400 ex	400 ex	300 ex	200 ex	250 ex
4. Linnebjerg (NR)	ca 150 ex	250 ex	100 ex	200 ex	250 ex
5. Kungsmarken (NR)	ca 100 ex	30 ex	10 ex	40 ex	40 ex
6. Gluggstorp utanför Tågarp	ca 100 ex	50 ex	40 ex	25 ex	25 ex
7. Fågelsångsdalen (NR)		40 ex	50 ex	0 ex	>30 ex
8. Stehag		5 ex		0 ex	0 ex
9. Kastberga		25 ex		4 ex	-
10. Billesholm		100 ex		100 ex	50 ex
11. Frillestad		100-tal			
12. Ödåkra		1 ex			
13. Trolleholm	+				
14. Norra Hultseröd	+				
15. Hjularöd			25 ex		
16. Karlsberg				+	

Brunnäva, *Geranium phaeum*

(Rapportör : Henrik Johansson, Bengt Sigfridson, Richard Åkeson, Skånes Flora)

Malmöhus län

	4 lokaler i Skåne
1. Torup	1994 - ca 50 ex
2. Svalöv	1994 - ca 100 ex
3. Höganäs	1994 - ca 30 ex
Kristianstads län	
4. N.Strö	1994 - +

Grusnejlika, *Gypsophila muralis*

(Rapportör : Åke Svensson)

Kristianstads län

	1 lokal i Skåne
1. Skepparslöv	1994 - 14 ex

Grusnejlikan är mycket sällsynt förekommande i nordöstra Skåne och har nu för första gången på länge rapporterats från 3 närbelägna lokaler väster om Kristianstad. Arten är funnen på markvägar vid golfbanan i Skepparslöv. Grusnejlikan är ettårig och konkurrenssvag samt uppträder företrädesvis på sandiga åkrar eller i trädgårdsland eller som ruderalväxt.

Ängsfibbla, *Hieracium caespitosum*

(Rapportör : Skånes Flora)

Malmöhus län

	2 lokaler i Skåne
1. Lund	
2. Rönneholm	

Honungsblomster, *Herminium monorchis*

(Rapportör : Inger Runeson, Åke Svensson (Kristianstads naturskyddsförening))

Honungsblomstret är i Malmöhus län känt från 2 lokaler. I Kristianstads län är arten känd från 39 platser varav Pulken svarar för 13. I nedanstående tabell redovisas nu samtliga kända växtplatser för honungsblomster i Skåne 1994.

Malmöhus län		1989	1990	1991	1992	1993	1994 i blom
1. Stångby mosse (NR)		55 ex	233 ex	670 ex	1000 ex	2000 ex	2000 ex
2. Norrvidinge		20 ex	7 ex	28 ex	31 ex	80 ex	33 ex
Kristianstads län		1989	1990	1991	1992	1993	
Socken							
Gualöv socken							
3. Svenstorp	2			34			
4. Gyetorp	1			43		> 100	
Gärds Köpinge socken							
5. Gringelstad	1			1			
Ivetofta socken							
6. Allarp	1			24			
7. Edenryd	1			11		5	
Lyngsjö socken							
8. Lyngsjö	2		rikligt	645			+
N:a Åsum socken							
9. Björkhäll	3		rikligt	343		rikligt	
Trolle-Ljungby socken							
10. Gyetorp	2		rikligt	2323			
11. Lyckebooda	3			4			+
12. Klövakull	2			343		(1)	
13. Karingören	2			211			
14. Nymö mosse	1			7			0
Vä socken							
15. Mosslunda	1	59	7	9			
Åhus socken							
16. Yngsjö	2		1	81			
17. Pulken	13		rikligt	2676	+	>500	
Österslöv socken							
18. Karsholm	1			134			
Benestad socken							
19. Benestad (NR)	1			55	+	50	

Skogskorn, *Hordelymus europaeus*

(Rapportör : Jonas Ericson, Göran Mattiasson)

Kristianstads län		1994	
1. Stenshuvud (2 lokaler i nationalparken)		+	7 lokaler i Skåne
Malmöhus län			
2. Röddinge (flera lokaler)		+	Jörg Brunet har i ett
3. Nyvångsskogen		+	WWF-projekt under
4. Eriksdal			perioden 1990 - 1992
5. Eriksdal - Skäpperöd (2 lokaler)		+	inventerat sällynta lund-
6. Skäpperöd		+	gräs i Skåne, bl a skogs-
7. Övedskloster		+	korn.

Dvärgjohannesört, *Hypericum humifusum*

Kristianstads län

1. Stenshuvud (nationalpark, 2 platser)	1994 -
2. Vitaby	
3. Drakamöllan (naturreservat)	1994 > 100 ex
4. Brösarps norra backar (naturreservat)	1994 > 100 ex
5. Oppmanna	
6. Gualöv	1994 - rikligt
7. Ö. Vram	
8. Hovdala	1994 - 8 ex

Malmöhus län

- Öster om Veberöd (Klingsvålsåns naturreservat)
- Sjöbo (hoppbacken)
- Kullaberg (naturreservat)

Dvärgjohannesörten har gått starkt tillbaka i Skåne och har numera sin huvudförekomst på sandig mark inom östra och nordöstra Skåne. Den rika förekomsten av dvärgjohannesört på Brösarps backar, som upptäcktes i juni 1994 på en ny lokal, har uppkommit genom att fröreserven i marken aktiverats genom att den i de åren på nytt plöjdes upp för ca 5 år sedan. Därmed fick dvärgjohannesörten möjlighet att blomma upp på nytt

Åkerfibbla, *Hypochaeris glabra*

(Rapportör : Skånes Flora)

Föribesedd art

Kristianstads län

1994 - 3 nya lokaler

- Brönnestad (6 lokaler inom socknen varav 3 nya under 1994)
- Åhus (2 lokaler)

Malmöhus län

1994 - 0 nya lokaler

- Saxtorp - Hoftorup
- Sjöbo
- Veberöds sandområden
- Revingefältet (ett 20-tal lokaler)

Dansk iris, *Iris spuria*

(Rapportör : Tommy Linde)

Malmöhus län

10-tal lokaler i landet = Skåne

Dansk iris är FRIDLÝST i Skåne.

Malmöhus län LOKAL	stänglar				(bestånd)
	1990	1991	1992	1993	1994
1. Kämpinge	35	115	110	60 (1)	-
2. Skanör N	400	880	760	874 (53)	292
3. Skanör S		280	410	457 (28)	656
4. Knösen		+	>250	629 (29)	736
5. Janstorp		+	+		-
6. Gässie		+	0	0	0
7. Klagshamn	25	28	200	136 (29)	196
8. Bunkeflostrand		812	1200	826 (67)	1357
9. Lernacken	50	245	330	380	57
10. Barsebäckshamn					-

Dansk iris, *Iris spuria* (fortsättning)

Den blåblommiga irisen har i landet sitt huvudutbredningsområde mellan Skåne och Malmö med enstaka förekomster utanför detta område. Individrikedomen är störst på obetade stränder, eftersom arten är känslig för bete. På Knösen har djuren 1994 inom naturreservatet t ex betat av massor av stänglar. Vissa bestånd har försvunnit till följd av igenväxning. Det största hotet är - trots fridlysningen - människan, eftersom arten genom sin skönhet drar uppmärksamheten till sig samtidigt som den växer i "lättbebyggt" område. Vid Lernacken har Floraväktaren noterat att bestånden, som för varje lokal är exakt kartlagda, försvinner vid rastplatser. Informationsskyltar finns uppsatta lokalt men behöver ersättas på platser där de försvunnit.

Svarttåg, *Juncus anceps*

(Rapportör : Sven Snogerup)

Malmöhus län

3 lokaler i landet = Skåne

Lokal	1991	1992	1993	1994	
1. Dagstorps mosse (NR)	112	54	19	30	blommande
2. St Harrie mosse	575	79	20	90	mande
3. Stensoffa	140	172	35	ca 315	stänglar

Det är omöjligt att bestämma svarttågens populationsstorlek på lokal 1 och 2, när området betas. Därför anges antalet blommande stänglar, vilket varierar starkt mellan åren beroende på årsmån och betestryck. Vattenståndet har varit lågt på både lokal 1 och 2, i synnerhet i Dagstorp där hela lokalen förefaller vara i torraste laget och en negativ utveckling kan befaras. Stora Harrie mosse hyser artens största population. I Stensoffa tycks årets väder ha passat svarttågen perfekt, den var bättre utvecklad än något av de tidigare åren (upptäckt 1990).

Svarttåg är starkt hotad av utbyggnadsplaner. Banverket vill bygga ut Västkustbanan med ett dubbelspår genom naturreservatet Dagstorps mosse i direkt anslutning till växtplatsen för svarttåg. Vägverket planerar att bygga ut väg 108 över Stora Harrie mosse, vilket medför torrläggning och att arten försvinner. Om planerna genomförs kommer 2 av landets 3 lokaler för svarttåg att försvinna.

Databankens Floravårdskommitté för kärlväxter besökte de 3 lokalerna den 28 september 1994 under ledning av Sven Snogerup.

Huvudtåg, *Juncus capitatus*

(Rapportör : Kristianstads naturskyddsförening, Göran Mattiasson)

1992, 1993 och 1994 har alla varit torra och dåliga år för huvudtåg i Skåne.

Malmöhus län	1990	1991	1992	1993	1994
1. Kulla-Gunnarstorp	0	1	1	0	-
Kristianstads län					
2. Färlöv	1	56		0	0 ex
3. Gualöv	0				0 ex
4. Knutehusen	0				
5. Mosslanda	0	0		0	0 ex
6. Grevie					+
7. V.Vram					+

Knölvial, *Lathyrus tuberosus*

(Rapportör : Bengt Sigfridson, Skånes Flora)

Malmöhus län

1. Bjärshög (2 lokaler)	vägbant	1994 - förekommer
2. Sjölundaviadukten	järnvägsområde	
3. Furuhuset, Högestad	äng	
4. Hörte, Dybäck	vägren	

Kristianstads län

5. Härlövstippen	ruderatmark	
6. NO Haganäs, Ö.Broby	betesmark	

Vildris, *Leersia oryzoides*

(Rapportör : Jimmy och Karin Persson, Kristianstads naturskyddsförening, Skånes Flora)

Kristianstads län

1. Torsebro, Fjälkestad	1994 - mycket rikligt
2. Araslövssjön, Kristianstad	
3. Björkhäll, N.Åsum	
4. Siktemölla, N. Sandby	
5. Stavshult, Verum	1994 - sparsamt

Strimfibbla, *Leontodon taraxacoides*

(Rapportör : Sven-Åke Hanson)

4 lokaler i landet varav

Malmöhus län

1. Helsingborg	1 lokal i Skåne

1994 - 100-tal ex

Strimfibblan förekommer rikligt på en plats i Helsingborg med 3 populationer. I övrigt finns arten på vardera en lokal i Blekinge, på Öland och Gotland.

Skogslysing, *Lysimachia nemorum*

(Rapportör : Göran Mattiasson, Skånes Flora)

Skogslysingen har sin utbredning på 60-tal lokaler i Skåne samt Linderödsåsens sluttningar. Under sommarens inventeringsläger 1993 i Lövestad med omnejd i övrigt i Västervikstrakten påträffades ett 40-tal lokaler. Skogslysingen är **1994 - förekommer** idag känd från ett 60-tal lokaler i Skåne. Under 1994 har arten rapporterats från ytterligare **4 nya lokaler** varav 3 i Övedskloster i Malmöhus län.

Kristianstads län

1. Andrarum	(ett 15-tal lokaler inom Andrarum socken)
2. Gaddaröd	
3. Rebbetuaröd	
4. Alenäs, S.Mellby	

Malmöhus län

5. Husarhagen, Genarp	
6. S Veberöd, Romeleåsen	
7. Övedskloster	(ett 10-tal lokaler inom Övedsklosters skogar)
8. Hjuläröd	
9. Hörby, Råby hällar	
10. Starrarp	
- 50. Norr om Lövestad	(ett 25-tal lokaler i Fränninge och Långaröd socknar)

Vit kattost, *Malva pusilla*

(Rapportör : Richard Åkeson, Skånes Flora)

Malmöhus län

1. Ö.Torn (koloni), Lund
2. S Pilsåker, Lund
3. Örupsgården, Esarp
4. Kyrkan, Dalby
5. Kyrkan, Bjärshög
6. Brostorp, Blentarp
7. Ågerup (hönsgård), Sjöbo
8. Foteviken, östra sidan
9. Bölsåkra

1994 - >20 kvadratmeter

Kristianstads län

10. Hjularegården, Oppmanna
11. Felegården, Ö. Broby
12. Vasalt by, V.Karup
13. Hov

1994 - förekommer

1994 - 30-tal ex

Vit kattost har under 1994 rapporterats från 3 nya lokaler i Skåne.

Strandsötväppling, *Melilotus dentata*

(Rapportör : Göran Holmström)

Malmöhus län

3 lokaler i landet = Skåne

1. Foteviksområdet
 - a) Kungstorps ängar
 - b) Gässie ängar

1994 - 1 ex

1994 - 107 ex

2. Lundåkrabukten

1994 - 100-tals ex

Strandsötväpplingen, som är en tvåårig växt, är starkt hotad.

Vid Kungstorp fanns 1993 inga blommande individ på vallen, bara hårt trängda ettåriga plantor. Strandsötväpplingen är nu på väg att försvinna från platsen.

Vid Gässie har arten glädjande nog återhämtat sig. Vägplanerna, som 1993 hotade artens fortbestånd, har skrinlagts. Under våren 1994 har information lämnats till alla boende i området vid Villaägareföreningens årsmöte om alla sällsynta och hotade arter i området, i synnerhet om strandsötväpplingen. Särskilt betonades att slätter inte får äga rum, innan strandsötväpplingens frön har mognat och fallit till marken.

Vid Lundåkrabukten har arten sin enda riktigt livskraftiga population i landet.

Pipstäkra, *Oenanthe fistulosa*

(Rapportör : Skånes Flora)

Malmöhus län

1. Ingelstorps mosse
3. Sövedsjön (2 lokaler)
5. Abusa, S. Sandby
7. Mölle fålad (NR)

2. Dalköpinge ängar (NR)
4. Slätteröd (enstaka ex 1994)
6. Åvarp
8. Vombsjön

Kristianstads län

9. Åhus (4 lokaler, 1994 - 31+9+202+176 ex)
10. Burensvik, V. Karup

Klintsnyltrot, *Orobancha elatior*

(Rapportör : Magnus Magnusson)

Kristianstads län

Lokal 14 och 17

15 lokaler i landet = Skåne

1994 - 1033 ex**Malmöhus län**

Lokal 1 - 13 och 15 - 16

Klintsnyltrotten är en typisk skånsk art. Individantalet växlar starkt från år till år mellan lokalerna. Arten har sin största förekomst på Ven.

Klintsnyltrotten är FRIDLYST i Skåne.

LOKAL	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994
1. Maglarp	55	28	18	10	11	8	14
2. Vellinge	12	0	21	3	6	6	1
3. Bernstorp	42	246	110	63	96	55	89
4. Klagshamn	1	0	0	0	0	0	0
5. V. Klagstorp	23	55	58	63	45	102	107
6. Malmö	35	34	54	36	19	34	24
7. Lund	28	36	49	38	25	41	35
8. Ven	1153	714	290	235	615	423	338
9. Rustningshamn	117	15	162	57	65	41	33
10. Sundvik	227	174	90	117	154	93	124
11. Ålabodarna S	83	102	32	28	22	39	48
12. Ålabodarna N	31	35	23	20	66	18	30
13. Råå vallar	17	11	16	15	21	10	2
14. V. Karup	-	53	36	45			127
15. Käglinge	47	104	35	14	7		0
16. Oxie	200	288	144	37	(37)		49
17. Munka Tågarp	5	5	1	0	0		0
Totalt i Skåne	2075	1904	1140	787			1033

Samtliga 17 lokaler med klintsnyltrot i Skåne har kartlagts 1994. Särskilt noterbart och positivt är den rikliga förekomsten vid V. Karup. Negativt däremot var upprävningen av området i V. Karup för att anlägga ett elektriskt skåp. I utkanten av lokalen vid Rustningshamn har en cykelväg anlagts - med tillstånd av Länsstyrelsen inom naturreservatet. Negativt är också det upplag av trädgårdsavfall som lagts upp på Bernstorps backar, även om inverkan är marginell.

Stor bockrot, *Pimpinella major*

(Rapportör : Magnus Billqvist, Sven-Åke Hanson, Göran Mattiasson, Bengt Sigfridson, Åke Svensson)

1994**Malmöhus län**

1. Kullaberg (naturreservat) **10 ex**
2. Kungsmarken (naturreservat) **100 ex**
3. Åskedal, Skabersjö -
4. **Gluggstorp** **200 ex**
5. **Kyrkheddinge** **+**

Kristianstads län

6. Vittskövle
7. Andrarum (naturreservat)

Skånes största bestånd av stor bockrot finns utmed järnvägen i Gluggstorp.

Svart bockrot, *Pimpinella saxifraga ssp nigra*

Malmöhus län

1. V. Klagstorp

Antalet lokaler i Skåne
är ännu inte klarlagt

Uddbråken, *Polystichum aculeatum*

(Rapportör : Torbjörn Tyler)

få lokaler i landet varav

Kristianstads län

1. Matteröd

1 lokal i Skåne

1994 - 12 ex

Uddbråken, som inte varit sedd i Skåne sedan 1911, har sensationellt och glädjande nog återfunnits på en helt **ny lokal** under sommaren 1994. Torbjörn Tyler hittade 12 tuvor av uddbråken i ett stenröse i en helt trivial, ca 50-årig planterad granskog på f d åkermark på Matterödsåsen i centrala Skåne, vilket han har beskrivit närmare i Lunds Botaniska Förenings medlemsblad nr 2 1994. Uddbråken finns i Sverige närmast i Dalsland.

Spetsnate, *Potamogeton acutifolius*

(Rapportör : Göran Mattiasson, Mikael Wigforss)

Malmöhus län

1. Bjäresjö
2. Högestad

2 lokaler i Skåne

1994 -

1994 -

Några uppgifter om spetsnaten föreligger inte från 1994.

Smultronfingerört, *Potentilla sterilis*

(Rapportör : Åke Svensson)

32 lokaler i landet = Skåne

Smultronfingerörtens utbredning och numerär har kartlagts mycket ingående under perioden 1988 - 1994. Arten har sina naturliga och vitala populationer lokaliserade till Stenshuvud nationalpark (20-talet lokaler) och Svartåns dalgång (8 lokaler) i Ystads kommun. Under 1994 har ånyo kraftiga röjningar vidtagits för att hjälpa smultronfingerörten som är hårt trängd - åtgärder måste vidtas för att öka betestrycket. Genom röjningsinsatserna har arten hittills kunnat öka i antal.

1994 års sista fälttrapport är daterad 30 december 1994 och gäller denna art !

Malmöhus län	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994
1. Härslöv socken (1 lokal)	9 ex	7 ex	8 ex	6 ex	+	-	16 ex
2. Svalöv socken (1 lokal)	>100	+	>100	>100	>100	-	>100 ex
3. Bjäresjö socken (4 lokaler)	200	+	+	120	130	550	627 ex
4. Balkåkra socken (4 lokaler)	270	+	+	230	+	325	541 ex
5. Sövestad socken (1 lokal)	15	+	20	20	-	49	55 ex
Kristianstad län							
6. Stenshuvud (20-tal lokaler)	>700	+	+	>700	>1300	+	>1380 ex
7. Vitaby socken (1 lokal)	>100	+	+	>100	+	>25	108 ex

+ =besök av lokalen för röjning, individantal "oförändrat" men ej bestämt

Smalbladig lungört, *Pulmonaria angustifolia*

(Rapportör : Göran Mattiasson)

Malmöhus län

1. Kungsmarken (naturresevat)

1 lokal i Skåne

1994 - förekommer

Åkerranunkel, *Ranunculus arvensis*

(Rapportör : Knut Eriksson)

1 lokal i Skåne

Malmöhus län

1. Lund - Dalby

1994 - 17 ex

Under 1993 upptäcktes ca 10 ex av åkerranunkel på en fastighet på Lunda-slätten mellan Lund och Dalby Fyndet var överraskande, för att inte säga sensationellt. Åkerranunkel har inte iakttagits i Skåne sedan 1962, då arten påträffades i Vemmenhög och har under lång tid ansetts utgången ur den skånska floran.

Fastigheten som innehåller 5 hotade arter av ädelogräsen inom samma brukningsenhet saknar motstycke i landet. Förklaringen till den art- och örtrika ogräsfloran ligger i det faktum att kemiska bekämpningsmedel inte används i jordbruksproduktionen.

ÅTGÄRD : Länsstyrelsen i Malmöhus län har tecknat avtal med markägaren till fastigheten om att jordbruket ska bedrivas på samma sätt som tidigare även i fortsättningen. Härigenom skapas förutsättningar att bibehålla den artrika ogräsfloran, de sällsynta arterna inklusive åkerranunkeln och samtidigt en ekologiskt anpassad jordbruksdrift.

Några exemplar av åkerranunkel härstammande från ovannämnda lokal har 1994 blommat i odling i Dalby.

Jättemöja, *Ranunculus fluitans*

(Rapportör : Kjell-Arne Olsson, Kristianstads Naturskyddsförening)

Kristianstads län

13 lokaler i landet = Skåne

Vramsån (vid kvarnanläggningar, broar mm)

1. Lyngsjö
2. Gringelstad
3. Gårds Köpinge

1994 - rikligt

1994 - rikligt

1994 - rikligt

5 lokaler är inrapporterade till Skånes Flora.

Källfräne, *Rorippa nasturtium-aquaticum*

(Rapportör : Skånes Flora)

Antalet lokaler i Skåne är ännu inte klarlagt.

Malmöhus län

1. Ö. Vemmenhög socken (2 lokaler)
2. Skivarp (1 lokal)
3. St. Herrestad socken (1 lokal)
4. St. Köpinge (1 lokal)
5. Flädie socken (2 lokaler)
6. Holmby socken (1 lokal)
7. Barsebäck socken (1 lokal)
8. Kävlinge socken (1 lokal)
9. St. Harrie socken (1 lokal)
10. L. Harrie socken (1 lokal)

Kristianstads län

11. Ö. Nöbbelöv socken (3 lokaler)
12. Barkåkra socken (2 lokaler)
13. Grevie socken (6 lokaler)
14. Förslöv socken (9 lokaler)

Källfränen är "relativt vanlig" i vissa trakter men mycket sällsynt i andra. 30-talet fynd är inrapporterade till Skånes Flora, vilka redovisas i tabellen.

Källfränen finns därutöver bl a i naturreservatet Dalköpinge ångar, Malmöhus län.

Ängssalvia, *Salvia pratensis*

Finns vildväxande ängssalvia i Skåne idag ?

UTGÅNGEN i Skåne

Kranssalvia, *Salvia verticillata*

(Rapportör : Åke Svensson, Håkan Wittzell)

Kristianstads län

1. Tryneboda

3 lokaler i Skåne

1994 - rikligt**Malmöhus län**

2. Fyledalen
3. Lund

1994 - rikligt

-

Flytsäv, *Scirpus fluitans*

(Rapportör: Jimmy och Karin Persson)

Kristianstads län

1. Skeingesjön
 - a) Borgön
 - b) Helgeån
2. Björkerås gård, Visseltofta

Antalet lokaler i Skåne är ännu inte klarlagt.

1994 - rikligt, 200 meter**1994 - rikligt, 1,5 km****Borstsäv, *Scirpus setaceus***

(Rapportör : Skånes Flora)

1994 - ca 30 lokaler i Skåne

Av de 24 rapporter om borstsäv som 1994 inkommit till Skånes Flora svarar Mats Gustafsson för hela 16 stycken från Bjärehalvön.

Borstsäv finns också vid Hultasjön i Örkelljunga socken, inom Stenshuvuds nationalpark och naturreservatet Humlarödshus fälad i Malmöhus län. 1993 upptäcktes 8 ex på en ny lokal vid Svedberga by på Kullabygden.

Malmöhus län

1. Dalby socken (1 lokal)
2. S. Sandby socken (1 lokal)
3. Hällestad socken (1 lokal)
4. Blentarp socken (1 lokal)
5. Sövde socken (1 lokal)
6. Fulltofta socken (1 lokal)
7. Långaröd socken (1 lokal)
8. Jonstorps socken (1 lokal)

Kristianstads län

9. V. Karup socken (9 lokaler)
10. Grevie socken (2 lokaler)
11. Hov socken (5 lokaler)
12. Ö. Nöbbelöv socken (1 lokal)

Åkersyska, *Stachys arvensis*

(Rapportör : Skånes Flora)

1994 - 80 lokaler i Skåne**Kristianstads län**

57 lokaler - varav 49 från Bjärehalvön (Mats Gustafsson).

Malmöhus län

23 lokaler

Det finns inte skäl att redovisa samtliga lokaler i detta sammanhang.

Sommarklynne, *Valerianella dentata***Malmöhus län**

1. Backåkra (5 ex upptäckta 1991)
2. N. Hultseröd (upptäckt 1990)

2 lokaler i Skåne

1994 -
1994 -

Ölandskungsljus, *Verbascum densiflorum*

(Rapportör : Kjell-Arne Olsson)

3 lokaler i Skåne**Kristianstads län**

- 1 - 2. Österslöv (2 lokaler)

1994 -

Malmöhus län

3. Tågerup utanför Saxtorp

1994 -

Luddvicker, *Vicia villosa*

(Rapportör : Skånes Flora)

23 lokaler i Skåne 1994**Kristianstads län**

ca 10 lokaler i L län

Malmöhus län

ca 15 lokaler i M län

Ekorrsvingel, *Vulpia bromoides*

(Rapportör : Sven-Åke Hanson, Göran Mattiasson)

Kristianstads län

1. Stenshuvud

1994 - förekommer

Malmöhus län

2. Kullaberg (naturreservat)
3. Kullaberg (utanför naturreservatet)
4. Rååns dalgång

1994 -

1994 -

1994 - >350 ex

Från Helsingborg har inkommit en glädjande rapport om upptäckt av en **ny lokal** med riklig förekomst av ekorrsvingel i Rååns dalgång. Lokalen är inte identisk med den tidigare kända växtplatsen för ekorrsvingel väster om naturreservatet Borgen, som sedan några år tillbaka är granplanterad och varifrån arten har försvunnit.

Floraväktare i Skåne

- Berit Abrahamsson
Päronvägen 17
224 56 LUND
- Thomas Arnström
Stubbarödsgården
260 23 KÅGERÖD
- Ulla Berglund
Råbelöfsallén 101 - 1
291 93 KRISTIANSTAD
- Sven Birkedal
Lingonstigen 8
296 00 ÅHUS
- Ragnar Ericson
Ragnar Lodbroks gr 4
224 75 LUND
- Knut Eriksson
Stora Överby
640 51 STJÄRNHOV
- Ulla Brittt Ericsson
Gråpoppelgatan 2
213 63 MALMÖ
- Inger Friberg
Ekvägen 22
240 17 S SANDBY
- Mats Gustafsson
Andersgatan 5 C
214 65 MALMÖ
- Mattias Gustafsson
c/o Haraldsson
Ligustergatan 24
213 62 MALMÖ
- Hässleholms Biologiska
Förening
Arne Gustavsson
Klintvägen 11
281 37 HÄSSLEHOLM
- Sven-Åke Hanson
Birkagatan 49
256 55 HELSING-
BORG
- Tord Holm
Finjagatan 13 B
281 50 HÄSSLEHOLM
- Göran Holmström
Runslingen 22 D
224 77 LUND
- Anna Maria Härstedt
Algatan 10
233 34 SVEDALA
- Anders Johansson
Torsebrovägen 127-2
291 93 KRISTIANSTAD
- Bengt Johansson
Oxhagsvägen 34
291 42 KRISTIAN-
STAD
- Henrik Johansson
Korpralsvägen 5
268 00 SVALÖV
- Jan Thomas Johans-
son
Fjellievägen 9 A
227 36 LUND
- Janne Johansson
S. Esplanaden 3 C
223 54 LUND
- John Kraft
Olofstorpsvägen 18
261 76 LANDSKRONA
- Allan Kristersson
Möllemadsvägen 58
230 11 FALSTERBO
- Anders Larsson
Hökvägen 7
227 32 LUND
- Hans Larsson
Fulltofta, PI 711
242 94 HÖRBY
- Tommy Linde
Stensåkervägen 388
230 30 OXIE
- Kenth Ljungberg
Pärlvägen 3
291 65 KRISTIAN-
STAD
- Karin & Ola Magntom
Husmansvägen 3
291 64 KRISTIAN-
STAD
- Magnus Magnusson
Basgränden 10
224 68 LUND
- Göran Mattiasson
Torkel Höges gränd 15
224 75 LUND
- Hillevi Mattisson
Blodriskevägen 26
297 02 EVERÖD
- Stig Moberg
Syréngatan 15
233 00 SVEDALA
- Maja-Lena Nilsson
S:t Hans torg 1 C
271 31 YSTAD
- Mona Nilsson
Södra Solhälllevägen 30
297 31 DEGEBERGA
- Kjell-Arne Olsson
Lövens väg 38
291 94 KRISTIANSTAD
- Kjell-Arne Olsson
Skiftesvägen 13
291 68 KRISTIANSTAD
- Christer Persson
Södra Solhälllevägen 30
297 31 DEGEBERGA
- Jimmy o Karin Persson
Botaniska Trädgården
413 19 GÖTEBORG
- Bo Pettersson
Rundelsgatan 18
263 00 HÖGANÄS
- Alf Porenius
Betesvägen 2
240 10 DALBY
- Torgny Roosvall
Hästhagsvägen 41
291 68 KRISTIANSTAD
- Leif Runeson
Lagerbrings väg 6 E
224 60 LUND
- Inger Runeson
Råsgård
340 30 VISLANDA
- Lennart Segerbäck
Betesvägen 6
240 10 DALBY
- Karin Segerbäck
Nikoloviusgatan 5 A
217 57 MALMÖ
- Leif Sigbo
Bjäregatan 3
286 31 ÖRKELLJUNGA
- Bengt Sigfridson
Aspgatan 3
230 40 BARA
- Sam Skällberg
Brantahallsvägen 119
295 00 BROMÖLLA
- Sven Snogerup
Trumpetaregränd 9
226 39 LUND
- Åke Svensson
Norregatan 17
289 00 KNISLINGE
- Torbjörn Tyler
Runslingen 8A
224 77 LUND
- Mikael Wigforss
Näktergalsvägen 6 C
271 60 LYCKEBY
- Göran Vägren
Järnåldersvägen 34
291 65 KRISTIAN-
STAD
- Richard Åkeson
Kolgatan 7 B
263 36 HÖGANÄS
- Bengt Örneberg
Svaneholmogatan 12
217 73 MALMÖ

ÄLDRE MEDLEMSBLAD

Föreningens medlemmar kan gratis erhålla de tidigare utgivna medlemsblad som finns i lager. För icke medlemmar kostar de 20 kr/styck. Om man inte är medlem och vill ha kvarvarande medlemsblad, får man dem alltså kostnadsfritt genom att bli medlem i föreningen! Dock debiteras portokostnad om medlemsbladen måste skickas till dig.

MEDLEMSSKAP I LBF

Det enklaste sättet att bli medlem är att kontakta distributören, tel: 046-10 89 65 eller ordf.: 046-10 95 58 (12 37 55). De träffas oftast också på mötena. Det går även att betala årsavgiften på 100 kronor till postgiro 8 35 22 - 3, Lunds Botaniska Förening. Glöm inte att ange både namn och adress, samt att det gäller ett nytt medlemskap. Vi får varje år några anonyma inbetalningar.

LBF är en ideell förening, med främsta syfte att sprida intresset för botanik och stödja botanisk forskning. Föreningen ordnar föredrag cirka 10 gånger om året, och dessa följs av eftersitsar till självkostnadspris. Föreningen ordnar också exkursioner, dels en- eller tvådagsturer inom Sydsverige, dels längre resor. Flertalet av de senare har gått till Medelhavsområdet. Naturskydd, främst syftande till att skydda hotade skånska växter, ingår också i programmet. Föreningen driver genom särskilda arbetsgrupper inventeringsprojekten Skånes Flora och Blekinge Flora. Även andra floraprojekt stöds, f.n. framför allt Smålands Flora.